

ΤΑ ΝΕΑ

ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

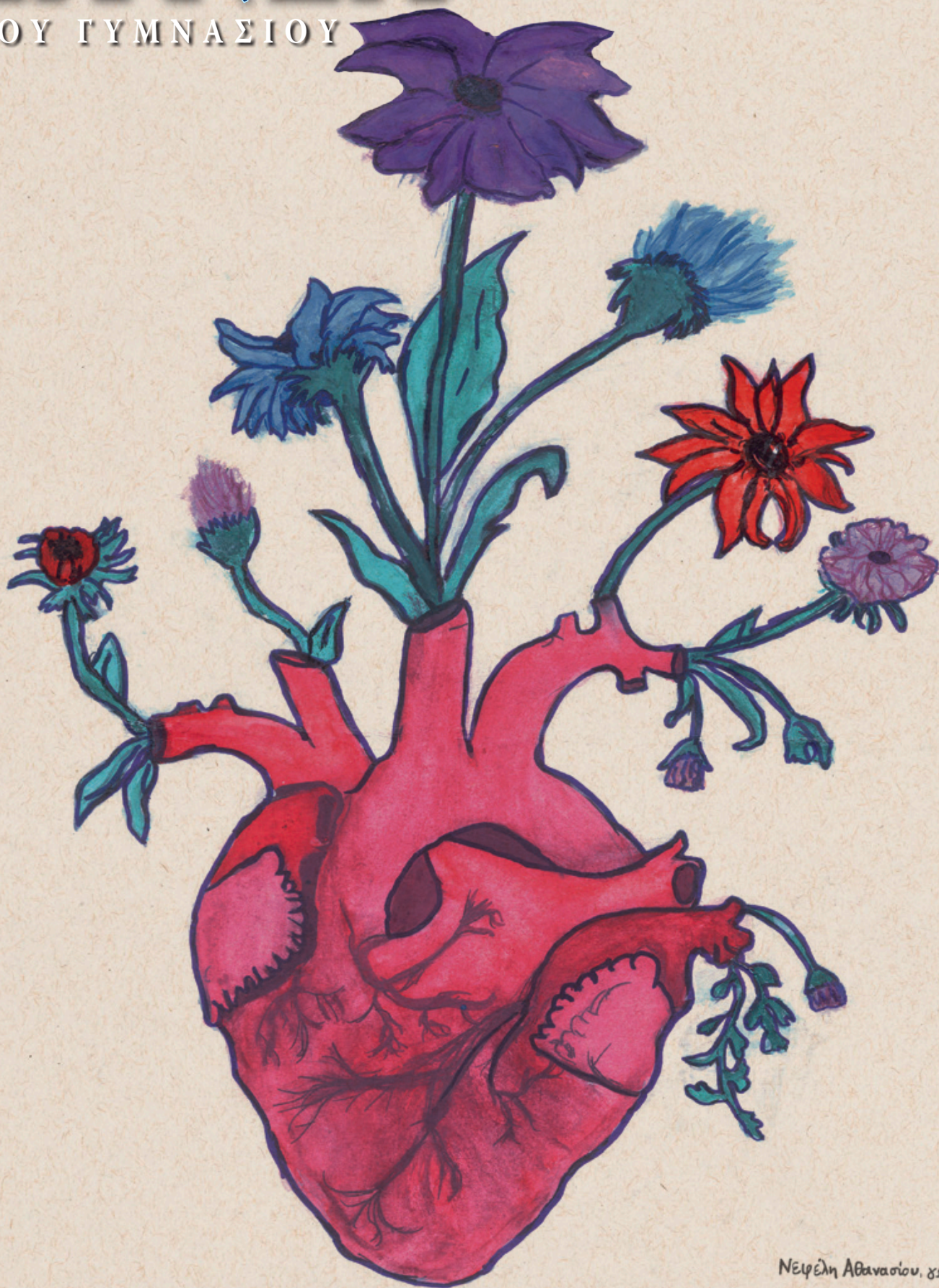
ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ελληνο-Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

Νηπιαγωγείο • Δημοτικό • Γυμνάσιο • Γενικό Λύκειο • I.B.

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ • ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ • ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ Ι.Μ. ΚΑΡΡΑΣ

1925

Νεφέλη Αθανασίου, 81

Αρχισυντάκτρια:

Αλεξάνδρα Μπαρκούζου, γ5

Βοηθοί Αρχισυντάκτη

Νεφέλη Αθανασίου, γ1

Χαρούλα Βιταλιώτη, γ2

Ερινίκη Κωστούλα, γ4

Μαριλένα Λυκιαρδοπούλου, γ4

Άρης-Παναγιώτης Τσομώκος, γ8

ΟΜΙΛΟΣ ΕΝΤΥΠΩΝ

Αγάπιος Αγγελίδης, α1

Κωνσταντίνα-Αλίκη Βεκρή, γ1

Τριαντάφυλλος-Ιωάννης Κεχαγιάς, γ3

Αγλαΐα Κύρκου, β4

Μιχαήλ Κωνσταντάκος, γ4

Χρυσούλα Λάλου, γ4

Άρης Μιχαλάς, β5

Ελένη-Μιχαέλα Μπετροσιάν, γ5

Βαρβάρα-Ευαγγελία Μπρέμπου, γ5

Γεώργιος Νάκας, β5

Σμαράγδα-Άννα Οικονομίδη, γ6

Άννα Παπαθανασίου, γ6

Ευδοκία Ροδοπούλου, γ7

Φίλιππος-Χρήστος Φούφας, γ8

Φίλιππος Χατζήμπεης, γ8

Δημήτριος-Μιχαήλ Χούτας, α8

Στο τεύχος συνεργάστηκαν:

Γεώργιος Κουτνατζής, β4

Φίλιππος Μουσαμάς, β4

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ:

Ρηνιώ Μπασιά

ΕΞΩΦΥΛΛΟ-ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Νεφέλη Αθανασίου, γ1

Αγάπιος Αγγελίδης, α1

Αγλαΐα Κύρκου, β4

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Μιχάλης Κύρκος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

▶ Από τη Σύμβαση	3
▶ 2019-2020. Μια αξέχαστη χρονιά!	4
▶ Πανελλήνιο Μαθητικό Συνέδριο Κωστής Παλαμάς.....	6
▶ Επίσκεψη στο Νομισματικό Μουσείο Αθηνών	8
▶ Επίσκεψη στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο	9
▶ Κορονοϊός. Οι μαθητές γράφουν την εμπειρία τους	10
▶ Πρόβα για το σχολείο του μέλλοντος!	11
▶ Αφιέρωμα: Κική Δημουλά - Άλκη Ζέη	16
▶ Συνέντευξη με τον Στέφανο Τσιτσιπά	18
▶ Συνέντευξη με τον Κωνσταντίνο Μαρκουλάκη	20
▶ Συνέντευξη με την Αλεξάνδρα Μαρτίνου.....	22
▶ Ανατρέχοντας την Ιστορία. Αρχαία Αίγυπτος	23
▶ Ταξιδεύοντας: Εδιμβούργο & άλλες περιοχές στη Σκωτία	24
▶ Ταξιδεύοντας: Ελσίνκι - Μόναχο.....	26
▶ Ταξιδεύοντας: Πράγα - Βερολίνο	27
▶ Μνημεία του Κόσμου: Άγαλμα της Ελευθερίας.....	28
▶ Εμβληματικά κτήρια της Αθήνας	29
▶ Οι ηθικές αξίες και η έλλειψή τους στην εποχή μας.....	30
▶ Επιτυχία στη ζωή.....	31
▶ Καζαντζάκης και Ιταλία	32
▶ Η Ψυχολογία των χρωμάτων	33
▶ Travel Influencers.....	34
▶ Kobe Bryant: Ο άνθρωπος πίσω από τον θρύλο	35
▶ Μένω ή φεύγω.....	36
▶ Τι πιστεύουν οι ξένοι φοιτητές για την Ελλάδα;.....	37
▶ Μια σχεδόν αόρατη Εκκλησία.....	37
▶ Εμείς τι κάνουμε; Το κλίμα αλλάζει. Η φύση κινδυνεύει!	38
▶ Η μάχη για την κλιματική αλλαγή	39
▶ Απειλούμενα Είδη/ Η πιο μοναχική φάλανα στον κόσμο	40
▶ Θέατρο. Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ;.....	41
▶ Κινηματογράφος.	42
▶ Βιβλιοπαρουσίαση.	44

Αγαπητοί αναγνώστες

Η φετινή σχολική χρονιά ξεκίνησε τον Σεπτέμβριο του 2019 με πολλές προσδοκίες για νέες γνώσεις, εμπειρίες, εκδηλώσεις και εκδρομές με αποκορύφωμα την Εξόρμηση την οποία οι μαθητές της γ' Γυμνασίου περίμεναν με ανυπομονησία για να κλείσουν με ευχάριστες αναμνήσεις τον κύκλο τους στο Γυμνάσιο.

Τον Μάρτιο του 2020, όμως, η απειλή του νέου κορονοϊού Covid - 19 άλλαξε μέσα σε λίγες ώρες την καθημερινότητά μας. Τα σχολεία έκλεισαν, οι επαφές των ανθρώπων σταμάτησαν και όλοι κληθήκαμε να διαχειριστούμε μία νέα πραγματικότητα.

Μέσα σε όλη αυτή την πρωτόγνωρη και δύσκολη κατάσταση το Σχολείο μας φρόντισε, ώστε να διατηρήσουμε την επαφή με τα μαθήματα, τους καθηγητές και τους συμμαθητές μας μέσα από το πρόγραμμα της ηλεκτρονικής εξ αποστάσεως διδασκαλίας που εφάρμοσε από την πρώτη στιγμή.

Έτσι και εμείς οι μαθητές του Ομίλου «Το Περιοδικό μας» καταφέραμε να κρατήσουμε την επικοινωνία τόσο μεταξύ μας, όσο και με την καθηγήτρια σύμβουλο, κ. Μπασιά και είμαστε στην ευχάριστη θέση να σας παραδώσουμε και φέτος σε ηλεκτρονική μορφή ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ.

Στο συγκεκριμένο τεύχος θα βρείτε ποικίλα άρθρα τα οποία συντάχθηκαν με πολλή όρεξη μέσα σε μια δύσκολη περίοδο και αναφέρονται σε εκέψεις και προβληματισμούς των μαθητών πάνω σε θέματα της επικαιρότητας, συνεντεύξεις, αφιερώματα, ταξίδια, παραστάσεις και βιβλία. Ελπίζουμε το περιοδικό μας να ικανοποιήσει και τον πιο απαιτητικό αναγνώστη!

Σας ευχόμαστε καλή ανάγνωση!

Αλεξάνδρα Μπαρκούζου, γ5

2019-2020

ΜΙΑ ΑΞΕΧΑΣΤΗ ΧΡΟΝΙΑ!

Φέτος βιώσαμε πρωτόγνωρες καταστάσεις, ζήσαμε στιγμές που θα μείνουν στην Ιστορία, δοκιμαστήκαμε ψυχικά και στερηθήκαμε πράγματα τα οποία μας φαίνονταν αυτονόητα. Στεναχωρηθήκαμε, απογοητευτήκαμε, κλάψαμε και νιώσαμε φόβο, αλλά καταφέραμε να μην αποκοπούμε ο ένας από τον άλλον. Η συμβολή του Σχολείου υπήρξε πολύτιμη και η κολλεγιακή κοινότητα ξεπέρασε ενωμένη αυτή την πρωτοφανή δοκιμασία. Ωστόσο, το Δεκαπενταμελές Συμβούλιο πραγματοποίησε πλήθος δράσεων τόσο πριν από την έναρξη της πανδημίας όσο και κατά τη διάρκεια της δύσκολης κατάστασης που βιώσαμε.

Η φετινή χρονιά ήταν αφιερωμένη στο Περιβάλλον, και έτσι, στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο μας έδρασε με αποφασιστικότητα και προσπάθησε να συμβάλει με τον τρόπο του στην προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Σε αυτό το πλαίσιο, συγκεντρώσαμε και φέτος πλαστικά καπάκια για να τα διοχετεύσουμε σε φορείς που προμηθεύουν με ειδικά αμαξίδια ανάπηρους συνανθρώπους μας οι οποίοι δεν έχουν την οικονομική ευχέρεια να τα αγοράσουν. Η δράση αυτή συνεχίζεται με τεράστια επιτυχία. Έπειτα, συνεχίσαμε τη συλλογή μπαταριών στους ειδικούς κάδους ΑΦΗΣ, καταργήσαμε τη χρήση πλαστικών ποτηριών από μαθητές και καθηγητές και ορίσαμε υπεύθυνους στην κάθε τάξη οι οποίοι έλεγχαν και απενεργοποιούσαν τις ηλεκτρονικές συσκευές του χώρου τους για την εξοικονόμηση ενέργειας. Για να περιορίσουμε τη χρήση του πλαστικού, έχουμε ζητήσει από το Σχολείο και έχει δρομολογηθεί από τη Διεύθυνση και την Τεχνική Υπηρεσία αντικατάσταση των ψυκτών με νέες πιο λειτουργικές συσκευές. Έτσι, προτρέπουμε τους μαθητές να φέρουν ατομικά παγούρια νερού τα οποία θα έχουν τη δυνατότητα να γεμίζουν από τους ψύκτες. Ολο-

κληρώνοντας τις περιβαλλοντικές μας δράσεις καταβάλλεται προσπάθεια συνεχούς ευαισθητοποίησης της κοινότητας του Γυμνασίου του Κολλεγίου μέσα από αφίσες και ανακοινώσεις από την περιβαλλοντική ομάδα του Δεκαπενταμελούς Συμβουλίου.

Αν και η χρονιά μας είχε κύριο θέμα το Περιβάλλον, οι δράσεις μας δεν περιορίστηκαν μόνο σε αυτό. Πιο συγκεκριμένα, πριν από τα Χριστούγεννα διοργανώσαμε Bake Sale το οποίο παρατείναμε δύο μέρες και αναδείχθηκε για ακόμα μια φορά μια ιδιαίτερα επιτυχημένη δράση. Το ποσό των 1014€ που συγκεντρώθηκε το προσφέραμε στο Ταμείο Υποτροφιών. Επιπλέον, διοργανώθηκαν τα αθλητικά πρωταθλήματα τα οποία κύλησαν ομαλά και διασκέδασαν τους συμμαθητές μας κατά τις περιόδους των διαλειμμάτων τους.

Ακόμα μια σημαντική δράση της φετινής χρονιάς ήταν η στήριξη του Σωματείου «Χαμόγελο του Παιδιού» με τη συγκέντρωση τροφίμων μακράς διάρκειας, ειδών καθαρισμού και προσωπικής υγιεινής. Στο πλαίσιο αυτό συμμετείχαμε στη δράση YouSmile σε συνέδριο που διοργανώθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2019 στο Υπουργείο Παιδείας όπου και βραβευτήκαμε. Τέλος, ακόμα και περιορισμένοι στα σπίτια μας από το ξέσπασμα της πανδημίας, αποφασίσαμε να ενεργήσουμε συνδιοργα-

Ευχαριστούμε όλους τους συμμαθητές μας για την εμπιστοσύνη που μας έδειξαν!

Σας ευχόμαστε καλό καλοκαίρι!

νώνοντας μαζί με τα 15μελή Συμβούλια των υπόλοιπων σχολικών μονάδων μια καμπάνια κατά του κορονοϊού, στηρίζοντας οικονομικά τη Μονάδα Εντατικής Νοσηλείας Νεογνών του Νοσοκομείου Αττικών.

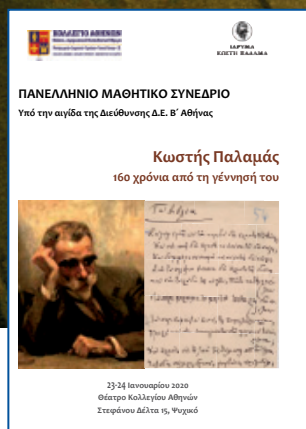
Η φετινή χρονιά αποδείχθηκε δύσκολη και διακόπηκε πρόωρα. Πολλές από τις δράσεις που είχαμε προγραμματίσει, όπως το Show 2020, μια αναδασώση, καθώς και ένα αθλητικό πρωτάθλημα για τις μαθήτριες, δεν ολοκληρώθηκαν. Αν και δε θα είχαμε τη δυνατότητα να τις πραγματοποιήσουμε φέτος, ελπίζουμε πως ένα επόμενο Συμβούλιο θα καταφέρει να υλοποιήσει τις ιδέες μας.

*Το Δεκαπενταμελές Συμβούλιο
του Γυμνασίου Κ.Α.*

Κωστής Παλαμάς

160 χρόνια από τη γέννησή του

Με ιδιαίτερη επιτυχία διεξήχθη το διήμερο Πα-
νελλήνιο Μαθητικό Συνέδριο «Κωστής Πα-
λαμάς. 160 χρόνια από τη γέννησή του» στις
23 και 24 Ιανουαρίου 2020, στο Θέατρο του
Κολλεγίου Αθηνών. Το Συνέδριο συνδιοργάνωσαν το Ίδρυ-
μα Κωστή Παλαμά, το Γυμνάσιο και το Γενικό Λύκειο του
Κολλεγίου Αθηνών και το Γυμνάσιο και το Γενικό Λύκειο του
Κολλεγίου Ψυχικού, υπό την αιγίδα της Διεύθυνσης Δ.Ε. Β'
Αθήνας, στο πλαίσιο των εορτασμών των 160 χρόνων από
τη γέννηση του μεγάλου μας ποιητή και των 60 χρόνων από
τη σύσταση του Ιδρύματος Κωστή Παλαμά.

Η πρώτη ημέρα του Συνεδρίου ήταν αφιερωμένη στην
παρουσίαση των εργασιών των Λυκείων και η δεύτερη στην
παρουσίαση των εργασιών των Γυμνασίων. Συντονίστρια
ήταν η κα Πολυάνθη Τσίγκου, Σύμβουλος του Διευθυντή/
President.

Τις εργασίες του Συνεδρίου τίμησαν με την παρουσία
τους και απηύθυναν χαιρετισμό η Υφυπουργός Παιδείας κυ-
ρία Σοφία Ζαχαράκη, ο Διευθυντής/President του Κολλε-
γίου Αθηνών κ. Richard Lee Jackson, ο οποίος απήγγειλε
στίχους από «Τη φλογέρα του βασιλιά», ο ομότιμος καθη-
γητής Νεοελληνικής Φιλολογίας και Γενικός Γραμματέας
του Ιδρύματος Κωστή Παλαμά κ. Κωνσταντίνος Κασίνης,
ο Διευθυντής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Β' Αθήνας κ.
Αθανάσιος Φαλούκας, η Πρόεδρος της Πανελληνίας Ένω-
σης Φιλολόγων κα Τασούλα Καραγεωργίου και ο Συνδιευ-
θυντής του Κολλεγίου Αθηνών / Συντονιστής Σχολικών Μο-
νάδων του Ελληνοαμερικανικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος
κ. Απόστολος Αθανασόπουλος.

Ο Κωστής Παλαμάς αποτελεί αδιαμφισβήτητα έναν από
τους σπουδαιότερους Έλληνες λογοτέχνες. Υπήρξε πολυ-
γραφώτατος, καθώς συνέγραψε έργα ποίησης, θεάτρου, κρι-
τικής, αρθρογραφίας και άλλων ειδών. Υπερασπίστηκε σφο-
δρά τη δημοτική γλώσσα και αποτέλεσε τον κύριο εκφραστή

Ο Ολυμπιακός ύμνος

Αρχαίο Πνεύμ' αθάνατον, αγνέ πατέρα
του ωραίου, του μεγάλου και τ' αληθινού,
κατέβα, φανερώσου κι άστραψ' εδώ πέρα
στη δόξα της δικής σου γης και τ' ουρανού.

Ίαμβοι και ανάπαιστοι

Με πελέκι αστραπόμορφον
η αλύπητη Επιστήμη
χτυπάει και σπάει το Είδωλο
και το ρίχνει συντρίμμι.

Ύμνος στον Παρθενώνα

Εσύ 'σαι, που κορόνα σου φορείς το Βράχο; Εσύ 'σαι,
Βράχε, που το ναό κρατάς, κορόνα της κορόνας;
Ναέ, και ποιος να σ' έχτισε μες στους ωραίους ωραίο,
για την αιωνιότητα με κάθε χάρη Εσένα;

της γενιάς του 1880. Κατά τη διάρκεια της ζωής του ανέλαβε τη θέση του γενικού γραμματέα του Πανεπιστημίου Αθηνών. Θεωρείται δεύτερος εθνικός ποιητής της Ελλάδας μετά τον Διονύσιο Σολωμό, καθώς συνέθεσε ποιήματα με έντονο πατριωτικό αίσθημα στα οποία εξαίρει το μεγαλείο τόσο του αρχαίου όσο και του νεότερου Ελληνισμού.

Την πρώτη ημέρα του Συνεδρίου παρουσιάστηκαν εργασίες μαθητών των Λυκείων και τη δεύτερη των Γυμνασίων. Τη δεύτερη μέρα συμμετείχαν συνολικά 13 Γυμνάσια από όλη την Αττική, συμπεριλαμβανομένου του Κολλεγίου Αθηνών, από την Κύπρο, την Κωνσταντινούπολη, από το Μεσολόγγι, τον τόπο καταγωγής του ποιητή και από άλλες πόλεις της Ελλάδας. Με ενδιαμέσες απαγγελίες παλαμικών ποιημάτων από μαθήτριες του Κολλεγίου Αθηνών και του Κολλεγίου Ψυχικού, μαθητές και υπεύθυνοι καθηγητές παρουσίασαν ποικίλες πτυχές του βίου και του έργου του Παλαμά: με λόγο, δραματοποίηση, χορό, μουσική, τραγούδι και εικαστικές προτάσεις απέδωσαν τη βιογραφική του διάσταση, την παρουσία

του έργου του στην εκπαίδευση, ουσιώδεις πλευρές του ποιητή, του δοκιμιογράφου, του θεατρογράφου, του επιστολογράφου Παλαμά, καθώς και τη σημασία του παλαμικού έργου σήμερα, προβάλλοντας την αξία του μεγάλου μας δημιουργού και υπογραμμίζοντας την ανάγκη να τον ξαναδιαβάσουμε και να τον εντάξουμε ουσιαστικότερα στη σύγχρονη ελληνική σχολική εκπαίδευση.

Το Κολλέγιο εκπροσώπησαν δύο ομάδες: μία από το Γυμνάσιο του Κολλεγίου Ψυχικού με υπεύθυνη καθηγήτρια την κ. Ιφιγένεια Μίχου και μία από το Γυμνάσιο του Κολλεγίου Αθηνών με υπεύθυνη καθηγήτρια την κ. Ειρήνη Μπασιά. Η ομάδα του Κολλεγίου Αθηνών είχε ως θέμα **τον Παλαμά στα αναλυτικά προγράμματα του Γυμνασίου**. Στο πλαίσιο αυτού του θέματος οι μαθητές παρουσίασαν τρία από

τα σημαντικότερα ποιήματα του σπουδαίου λογοτέχνη, τον Ολυμπιακό ύμνο, που περιλαμβάνεται στο βιβλίο της α' Γυμνασίου, τον Ύμνο στον Παρθενώνα και τους Ιάμβους και Αναπαιστούς, που περιλαμβάνονται στο σχολικό βιβλίο Λογοτεχνίας της γ' Γυμνασίου. Αρχικά, η ομάδα συνέλεξε υλικό και δημιούργησε κείμενα που παρουσιάζουν τα ποιήματα αυτά και την απήχησή τους στους μαθητές. Έπειτα τα επτά μέλη της ομάδας συγκεντρώθηκαν ένα Σαββατοκύριακο στο κέντρο της Αθήνας, στο Καλλιμάρμαρο Στάδιο και στην Ακρόπολη, όπου απήγγειλαν τα συγκεκριμένα ποιήματα. Η απαγγελία βιντεοσκοπήθηκε και προβλήθηκε στο Συνέδριο ως μέρος της εισήγησης του Γυμνασίου μας. Μέσω αυτού του Συνεδρίου, οι μαθητές ήρθαν σε επαφή με την ποίηση του Κωστή Παλαμά, αντιλήφθηκαν το μεγαλείο της και ανακάλυψαν διαχρονικές αξίες οι οποίες επιβιώνουν μέχρι σήμερα.

**Άρης Τσομώκος,
Φίλιππος Φούφας, γ8**

Στο Νομισματικό Μουσείο Αθηνών

Την Πέμπτη, 13 Φεβρουαρίου 2020, τα τμήματα G1, G5 των Γερμανικών επισκέφτηκαν το Νομισματικό Μουσείο και σπίτι του Ερρίκου Σλήμαν, στην οδό Πανεπιστημίου, στο κέντρο της Αθήνας.

«Ήταν μια φορά στην Αθήνα...- Το παρελθόν ενός Μουσείου»

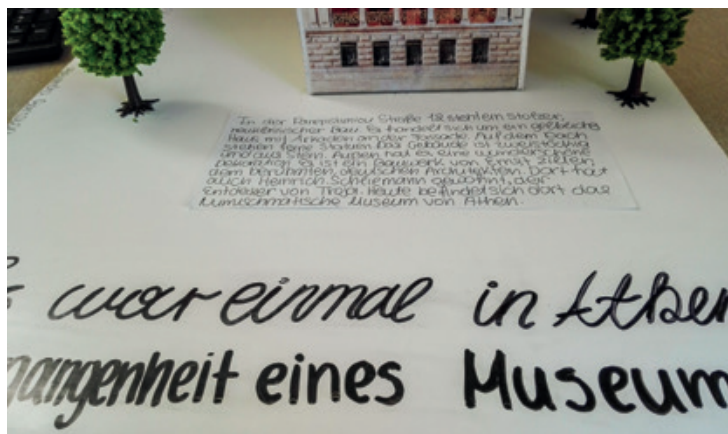

Η μαθήτρια
Μαριαλένα
Πετρόπουλου
Μπότσιου, γ6
υποδέχεται τη
Σοφία Σλήμαν

Τα δύο τμήματα με συνοδούς τις κες Τσονάκα και Αλεβιζοπούλου, επισκεφτήκαμε το γερμανικό βιβλιοπωλείο Notos Plus, όπου βραβεύτηκαν τρία έργα από κάθε τμήμα στο πλαίσιο ενός διαγωνισμού που είχε διοργανωθεί σε συνεργασία με το Σχολείο. Έπειτα κατευθυνθήκαμε προς το Μουσείο, όπου ξεναγηθήκαμε και ακούσαμε πολλές ενδιαφέρουσες πληροφορίες τόσο σχετικά με τον Σλήμαν και τη ζωή του, όσο και για τη συλλογή του Μουσείου. Στο τέλος απολαύσαμε ένα υπέροχο γεύμα στο Εστιατόριο «Καποδιστριακό», στο κτήριο Κωστής Παλαμάς. Ήταν μια καταπληκτική εμπειρία που, εκτός από διδακτικό, είχε και ψυχαγωγικό χαρακτήρα!

Αλεξάνδρα Μπαρκούζου, γ5

Συλλογή Αιγυπτιακών Αρχαιοτήτων

Φέτος, ο Αρχαιολογικός-Ιστορικός Όμιλος, μαζί με όσους μαθητές επιθυμούσαν, επισκέφθηκε την εξαιρετική αιγυπτιακή συλλογή του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

➔ Με τη βοήθεια μιας έμπειρης ξεναγού γνωρίσαμε τα σημαντικότερα εκθέματα της και την ιστορία του Αιγυπτιακού πολιτισμού. Η συλλογή αυτή είναι από τις σημαντικότερες παγκοσμίως, λόγω της ποικιλίας, της σπανιότητας και της ποιότητας των αντικειμένων που περιέχει.

Κάποια από τα πιο αξιοθαύμαστα εκθέματα που είδαμε ήταν τέσσερα αλαβάστρινα κανωπικά αγγεία του Ιάχμες που προορίζονταν για τη φύλαξη των εσωτερικών οργάνων του νεκρού, μετά τη διαδικασία της ταρίχευσης και προστατεύονταν από τους τέσσερις γίους του Ώρου. Κάθε αγγείο αντιστοιχούσε σε ένα από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα.

Ένα άλλο έκθεμα που τράβηξε την προσοχή των περισσότερων μαθητών ήταν το κοίλο άγαλμα της ιέρειας Τακουσίτ. Το αγαλματίδιο ήταν φτιαγμένο από κράμα χαλκού και πολύτιμου μετάλλου. Διακοσμήθηκε με την τεχνική της δαμασκήνωσης (σύρματα πολύτιμου μετάλλου γεμίζουν τα εγχάρακτα σχέδια), αποδίδοντας παραστάσεις ιερογλυφικών και θεοτήτων της πατρίδας της Τακουσίτ. Η χρήση του αγάλματος ήταν τελετουργική.

Μετά την υπέροχη ξενάγηση, κατευθυνθήκαμε στο κτήριο που στεγάζεται ο Σύνδεσμος Αιγυπτιακών Ελλήνων για να απολαύσουμε ένα Αιγυπτιακό γεύμα, που, ενώ παρουσιάζει αρκετές ομοιότητες με την ελληνική κουζίνα, ήταν εμπλουτισμένο με ποικίλα μπαχαρικά. Μετά από μία πρώτη ματιά, αντιληφθήκαμε πως ο Σύνδεσμος Αιγυπτιακών Ελλήνων δεν είναι ένας απλός σύλλογος, αλλά μια οικογένεια ανθρώπων με κοινές ρίζες που διατηρούν ζωντανές τις παραδόσεις της χώρας τους.

Νεφέλη Αθανασίου, γλ

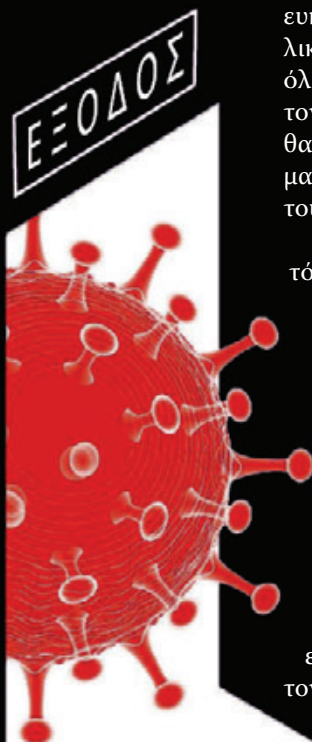
ΚΟΡΟΝΟΪΌΣ

Οι μαθητές χράφουν
την εμπειρία τους...

Ημερολόγιο Κορονοϊού...

Για τον Ιστορικό
του μέλλοντος

Ξένε,

Οι λέξεις δε διαθέτουν την απαραίτητη βαρύτητα, ώστε να καταφέρω να εκφράσω την αγανάκτησή μου προς εσένα. Ωστόσο, θα προσπαθήσω να αποτυπώσω τις πλέον σύνθετες σκέψεις μου σε ένα και μόνο φύλλο χαρτί.

Τίποτα δεν μπορεί να αποκρύψει τα φοβισμένα και σκεφτικά πρόσωπα των επτά δισεκατομμυρίων αδελφών μου πάνω στη Γη. Οφείλω να πω πως η απρόσμενη άφιξή σου κατέρριψε όλα όσα μέχρι στιγμής θεωρούσαμε δεδομένα, αλλά ταυτόχρονα μάς έβαλε σε βαθιές σκέψεις που ίσως ποτέ δε θα είχαμε την ευκαιρία να στοχαστούμε. Μου είναι ειλικρινά αδύνατο, να αποκρύψω πως η όλη κατάσταση μάς ώθησε να δούμε τον πλανήτη μας από μία άλλη οπτική, θαυμάζοντας ιδιαίτερα τα μικρά πράγματα τα οποία αποδείχθηκαν να διαθέτουν την πιο μεγάλη σημασία.

Ποτέ ξανά δεν είχα αντικρίσει ένα τόσο λαμπρό ήλιο, ποτέ ξανά δεν είχα αφουγκραστεί τους ήχους της φύσης, ποτέ ξανά δεν είχα ονειρευτεί ξαπλώνοντας μπροστά στην αφρώδη θάλασσα, ποτέ ξανά δεν είχα φανταστεί πολλά χιλιάδες χαμόγελα να με κοιτούν γεμάτα ενέργεια. Εν τέλει αποδείχθηκε πως τίποτα δεν είναι αδύνατο και γι' αυτό σ' ευχαριστώ, ξένε.

Η απειλή σου προς τους ανθρώπους έγινε μάθημα ζωής και εκτίμησης. Αποφάσεις να δράσεις με τον πιο φρικτό τρόπο κι εμείς υπομένουμε

με. Δε σου ανοίξαμε την πόρτα, μείναμε σπίτι, προστατευμένοι, ενωμένοι ψυχικά αυτή τη φορά. Για εμάς, όμως, τίποτα δεν έχει τελειώσει. Ο αγώνας επιβίωσης συνεχίζεται και είναι διπλός. Αγωνιζόμαστε καθημερινά για την υγεία τόσο τη δικιά μας όσο και των συνανθρώπων μας, αλλά και παλεύουμε, ώστε να διατηρήσουμε την ισορροπημένη μας ζωή και να ξαναγυρίσουμε στη γνωστή μας πραγματικότητα.

Σε προειδοποιώ, λοιπόν, πως ο φόβος που τόλμησες να χαράξεις στα πρόσωπα όλων μας δε θα ξεβάψει ποτέ. Θα μείνει ανάμνηση, κατόρθωμα ζωής που θα μας οπλίζει με δύναμη κάθε φορά που θα αναπολούμε το παρελθόν και θα μας θυμίζει πως το ανθρώπινο είδος - και εμείς οι άνθρωποι - καταφέραμε κάποτε να βγούμε νικητές απ' αυτή τη μάχη.

Η ώρα σου τελειώνει πάνω στη Γη!

Σιγά-σιγά σβήνεις.

Ήρθε, λοιπόν, η δική σου στιγμή τώρα να στερηθείς, όπως εμείς, και να πονέσεις, να πονέσεις βαθιά, μέχρι να νιώσεις αυτά που μας έκανες να νιώσουμε και να χαθείς.

Χάρηκα για τη γνωριμία, αλλά αντίο covid, covid-19!

Χαρούλα Βιταλιώτη, γ2

Πρόβα για το σχολείο του μέλλοντος! Ο κορονοϊός επιταχυντής της ιστορίας;

➤ Από τις 28 Φεβρουαρίου 2020 όλοι οι μαθητές του Γυμνασίου του Κολλεγίου Αθηνών βρεθήκαμε αντιμέτωποι με μία πρωτόγνωρη κατάσταση, την πανδημία του Covid19. Η καθημερινότητα την οποία μέχρι τότε θεωρούσαμε δεδομένη και οι δραστηριότητες στις οποίες συμμετείχαμε άλλαξαν άρδην. Αυτό που στην αρχή αντιληφθήκαμε ως ένα μικρό διάλειμμα επρόκειτο να διαρκέσει πολύ περισσότερο.

Το Σχολείο από την πρώτη στιγμή κατάφερε να μη χάσουμε την επαφή μας με την εκπαιδευτική διαδικασία. Αξιοποιώντας τις δυνατότητες της τεχνολογίας διασφάλισε με συνέπεια τη συνέχιση της διδασκαλίας των μαθητών του εξ αποστάσεως. Το Κολλέγιο Αθηνών φρόντισε να μας κινητοποιήσει μέσω της πλατφόρμας του CMS, του ManageBac και του IC365 αναρτώντας καθημερινά υλικό από τους εκπαιδευτικούς, πάνω στο οποίο εργαζόμασταν από το σπίτι και για το οποίο αργότερα λαμβάναμε απαντήσεις και σχόλια. Παράλληλα, μας έδωσε πρόσβαση στις Βιβλιοθήκες του Σχολείου και σε ηλεκτρονικό υλικό εφημερίδων, περιοδικών, βιβλίων και εγκυκλοπαιδειών. Ακόμη, μας ενημέρωνε καθημερινά μέσω ανακοινώσεων για τους τρόπους προφύλα-

ξης έναντι του «αόρατου εχθρού» και για τη διαμόρφωση της κατάστασης. Πέρα από το καθημερινό εκπαιδευτικό πρόγραμμα, το Κολλέγιο μάς παρακίνησε να συμμετάσχουμε στη διαδικτυακή έκθεση «Stay at Home and Recreate a Masterpiece» και μας προώθησε ηλεκτρονικούς συνδέσμους προκειμένου να παρακολουθήσουμε ενδιαφέρουσες ομιλίες TEDx.

Όλες οι παραπάνω ενέργειες μάς βοήθησαν να παραμένουμε δημιουργικοί, καθώς και να διατηρούμε μία οργανωμένη και δομημένη μέρα. Επίσης μας έδιναν τη δυνατότητα να βρισκόμαστε σε επικοινωνία με τους καθηγητές και τους συμμαθητές μας ενισχύοντας έτσι την ψυχολογία μας.

Καταφέραμε έτσι στις 18 Μαΐου να βρεθούμε και πάλι στις τάξεις μας απολαμβάνοντας ακόμη περισσότερο τη συντροφιά της ευρύτερης οικογένειας του Σχολείου μας.

Συνεχίζουμε να νιώθουμε ασφαλείς στο δεύτερο σπίτι μας, που μας παρέχει εκτός από γνώσεις και ένα ασφαλές περιβάλλον που τηρεί αυστηρούς κανόνες υγιεινής.

Αγλαΐα Κύρκου, β4

➤ Η ΝΕΑ ΠΑΝΔΗΜΙΑ μάς ανάγκασε να παραμείνουμε σε καραντίνα στα σπίτια μας για σχεδόν τρεις μήνες, με σκοπό τη μείωση της εξάπλωσης του ιού. Το φαινόμενο αυτό της καραντίνας ήταν για όλους μας πρωτόγνωρο, καθώς για πρώτη φορά μείναμε τόσο καιρό κλεισμένοι στα σπίτια μας, χωρίς την ελευθερία να βγαίνουμε έξω, όποτε θέλουμε. Στην αρχή αυτής της κατάστασης, ήμουν ταραγμένη, καθώς δεν είχα κατανοήσει ακόμα το μέγεθος της απειλής του ιού. Στη συνέχεια, όμως, ξεπέρασα αυτό το άγχος, αφού κατάλαβα πως αυτή η παγκόσμια κρίση θα περνούσε μόνο, εάν ακολουθούσαμε τις οδηγίες των γιατρών. Στην περίοδο της καραντίνας, ανέπτυξα μερικές νέες δεξιότητες και διεύρυνα τις γνώσεις μου σε πολλούς τομείς. Έμαθα να μαγειρεύω νέες συνταγές, να κάνω γυμναστική στο σπίτι και να συναρμολογώ παζλ με πολλά κομμάτια. Πιστεύω πως ο εγκλεισμός των τελευταίων μηνών ήταν μία ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα εμπειρία, καθώς ξεκουράστηκα και βίωσα μία διαφορετική πλευρά της κοινωνίας μας, μιας κοινωνίας ενωμένης απέναντι σε έναν αόρατο κοινό εχθρό.

Μαριλένα Λυκιαρδοπούλου, γ4

➤ Η ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ ΠΟΥ ΒΙΩΣΑΜΕ λόγω του κορωνοϊού υπήρξε μία πρωτόγνωρη εμπειρία για όλους μας.

Η υποχρεωτική παραμονή μας στον περιορισμένο χώρο του σπιτιού, η πολύωρη επαφή με τα μέλη της οικογένειάς μας και η αποχή μας από οποιαδήποτε περαιτέρω συναναστροφή άλλαξαν ριζικά τη ζωή μας. Επιπροσθέτως, μικροί και μεγάλοι αναγκάστηκαν να υιοθετήσουν έναν νέο τρόπο επικοινωνίας με τον έξω κόσμο. Η παραδοσιακή εκπαίδευση με τη φυσική παρουσία των μαθητών αντικαταστάθηκε από την ηλεκτρονική εξ αποστάσεως διδασκαλία, η εργασία των ενηλίκων πραγματοποιήθηκε,

όπου ήταν δυνατόν, με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων και η επαφή μας με τα αγαπημένα μας πρόσωπα περιορίστηκε στην τηλεφωνική και ηλεκτρονική επικοινωνία. Η νέα αυτή πραγματικότητα οδήγησε στην αναθεώρηση των προτεραιοτήτων μας, την ανάπτυξη νέων δεξιοτήτων ως προς τη χρήση των ηλεκτρονικών εργαλείων και την εφαρμογή τους σε περισσότερους τομείς της καθημερινής μας ζωής, την εύρεση νέων τρόπων ψυχαγωγίας και την απόκτηση γνώσεων και εμπειριών οι οποίες θα μας βοηθήσουν σημαντικά στην αντιμετώπιση παρόμοιων καταστάσεων στο μέλλον.

Φίλιππος Φούφας, γ8

➤ ΤΗΝ ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ την αντιμετώπισα σαν μια ευκαιρία να κάνω πράγματα που δεν προλάβαινα με το κανονικό μου πρόγραμμα, όπως να εξασκηθώ στα μουσικά όργανα που παίζω ή να δοκιμάσω καινούριες συνταγές μαγειρικής. Ήταν ένα ωραίο διάλειμμα από τη ρουτίνα της καθημερινότητας. Αυτό το διάστημα ανακάλυψα πτυχές του εαυτού μου που δεν θα είχα βρει σε διαφορετικές συνθήκες! Δοκιμάστηκε η υπομονή και η δημιουργικότητά μου και νιώθω πιο δυνατή από ποτέ!

Κωνσταντίνα Βεκρή, γ1

➤ ΑΔΙΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΑ, τον τελευταίο καιρό, η καραντίνα εξαιτίας του COVID-19 αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητάς μας, καθώς έχει επηρεάσει αισθητά τη ρουτίνα, τις συνήθειες και το πρόγραμμά μας. Παρόλο που αρχικά χάρηκα ιδιαίτερα με τη θετική και άμεση ανταπόκριση του κόσμου που ακολουθούσε πιστά τα μέτρα ασφαλείας, η αβεβαιότητα για το μέλλον με τρόμαξε πολύ. Κατά τη διάρκεια της καραντίνας όλα μου φαινότανταν μουντά, άτονα και άχρωμα. Σκεφτόμουν συνεχώς διάφορα μικρά πράγματα της καθημερινότητάς μου, τα οποία υπό άλλες συνθήκες θεωρούσα δεδομένα. Η καραντίνα με βοήθησε να συνειδητοποιήσω πως πρέπει να είμαι ευγνώμων που έχω την υγεία μου, την οικογένειά μου και τους φίλους μου. Μέσα από αυτή τη δύσκολη και πρωτόγνωρη εμπειρία έμαθα να μη θεωρώ τίποτα δεδομένο και να εκτιμώ την αξία της καθημερινότητας και της οικογένειας.

Σμαράγδα Οικονομίδη, γ6

➤ ΑΔΙΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΑ, η περίοδος της καραντίνας ήταν αρκετά δύσκολη για εμένα. Η συνεχής επανάληψη της ίδιας ρουτίνας κάθε μέρα και κυρίως η απομόνωση δεν άργησε να με κουράσει, αφού θεωρώ σημαντικό να μπορώ να βγαίνω από το σπίτι μου και να έχω επαφή πρόσωπο με πρόσωπο με τους φίλους μου. Ακόμα, όλο αυτό το διάστημα συνήθισα την εξ αποστάσεως διδασκαλία, η οποία διευκόλυνε τη μαθησιακή διαδικασία. Βασικό της ελάττωμα, όμως, είναι η έλλειψη οπτικής επαφής με τους συμμαθητές και τους καθηγητές. Αν ξεχώριζα ένα θετικό από όλη αυτήν την εμπειρία, αυτό θα ήταν ότι με βοήθησε να εκτιμήσω πράγματα που στερήθηκα στην καραντίνα και μέχρι τώρα θεωρούσα αυτονόητα.

Φίλιππος Χατζήμπεης, γ8

➤ ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΦΕΤΟΣ νομίζαμε πως ήταν η χρονιά μας, όμως, το 2020 μάς διέψευσε! Η καραντίνα μάς περιόρισε για περισσότερο από ένα μήνα στα σπίτια μας, με μία αβεβαιότητα για το μέλλον, μας έδωσε, όμως, την ευκαιρία να περάσουμε χρόνο με την οικογένειά μας, να ανακαλύψουμε νέα πράγματα για τον εαυτό μας και να αλλάξουμε τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε ορισμένες καταστάσεις. Το γεγονός ότι ήρθε η στιγμή να ζήσουμε σε μία νέα πραγματικότητα, να γυρίσουμε στο σχολείο και στην ρουτίνα μας, με κάνει πολύ χαρούμενη! Το σίγουρο είναι ότι θα βγω από την καραντίνα έχοντας αποκτήσει νέα ενδιαφέροντα και έναν νέο τρόπο σκέψης και άποψης για τη ζωή.

Νεφέλη Αθανασίου, γ1

➤ ΟΛΑ ΑΡΧΙΣΑΝ στις 31 Δεκεμβρίου 2019, όταν ένα κρούσμα μιας πρωτόγνωρης ασθένειας εμφανίστηκε στη μακρινή πόλη Γιουχάν της Κίνας. Κανείς δε θα φανταζόταν ότι αυτό θα κόστιζε τη ζωή σε πάνω από 300.000 ανθρώπους και θα νοσούσαν πάνω από 5.000.000 συνάνθρωποί μας. Στη χώρα μας όλα ξεκίνησαν στις 26 Φεβρουαρίου 2020, όταν επιβεβαιώθηκε το πρώτο κρούσμα του COVID-19 στην Ελλάδα. Στην αρχή κανένας δεν είχε καταλάβει πόσο εύκολα μεταδιδόταν και πόσο γρήγορα θα εξαπλωνόταν. Σε λιγότερο από ένα μήνα η Ελλάδα μετρούσε 800 κρούσματα. Ευτυχώς το κράτος ακολούθησε τις συμβουλές των επιστημόνων και έλαβε τα κα-

τάλληλα μέτρα. Τα σχολεία έκλεισαν όπως και τα εμπορικά καταστήματα. Λίγο αργότερα η χώρα μπήκε σε γενικό lockdown. Εγώ προσωπικά χαιρόμαι ιδιαίτερα που σήμερα η Ελλά-

δα έχει πολύ λιγότερα κρούσματα και θανάτους σε σχέση με άλλες χώρες και η ζωή αρχίζει να μπαίνει στους κανονικούς της ρυθμούς. Το ημερολόγιο δείχνει 18 Μαΐου 2020: Επαναλειτουργία μικρών καταστημάτων και σχολείων. Ελπίζω ότι όλα θα είναι σύντομα παρελθόν και ότι δε θα υπάρξουν πολλά θύματα στο μέλλον. Ακόμη, ελπίζω ότι σύντομα θα βρεθεί μια αποτελεσματική θεραπεία και τα κατάλληλα εμβόλια, ώστε να απομακρυνθεί οριστικά αυτός ο εφιάλτης.

Γιώργος Νάκας, β5

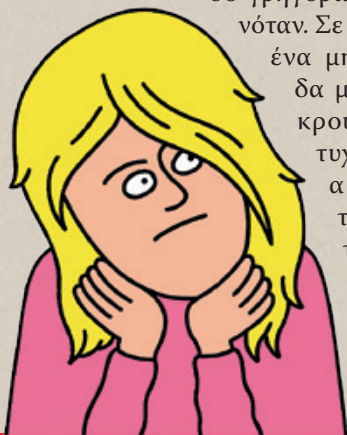
➤ ΟΛΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ διάβασα αρκετά ενδιαφέροντα λογοτεχνικά βιβλία, πέρασα πολλές ώρες με τους γονείς μου περπατώντας στη φύση, βλέποντας ταινίες και παίζοντας επιτραπέζια παιχνίδια. Βρήκαμε χρόνο να συζητήσουμε, κάτι που μέχρι τώρα δεν ήταν εύκολο να γίνει. «Ουδέν κακόν αμιγές καλού», λοιπόν, όπως έλεγαν και οι Αρχαίοι Έλληνες!

Αγάπιος Αγγελίδης, α1

➤ ΟΛΗ ΑΥΤΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ με τον κορονοϊό θεωρώ πως με ωφέλησε. Μπορεί κάποιες στιγμές να ένιωθα μοναξιά, αλλά ταυτόχρονα κατάφερα να κάνω πολλά πράγματα. Αρχικά, ήρθα πιο κοντά με την οικογένειά μου. Βλέπαμε ταινίες, παίζαμε επιτραπέζια και έμαθα γενικότερα περισσότερα για εκείνους. Ανέπτυξα τα χόμπι μου, όπως για παράδειγμα τη ζωγραφική, αλλά διάβασα και βιβλία. Έμεινα σε επαφή με τους φίλους και φίλες μου μέσω των social media. Σίγουρα η καραντίνα άλλαξε την καθημερινότητά μου και τις συνήθειες μου, με έκανε όμως να νιώσω πιο ώριμη!

Χρυσούλα Λάλου, γ4

➤ ΑΥΤΗ Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ υπήρξε για όλους μας πολύ δύσκολη και ήταν κάτι το οποίο δεν το είχαμε βιώσει ποτέ ξανά. Οι ζωές όλων μας άλλαξαν δραματικά, καθώς λίγες μέρες πριν, το μεγαλύτερο μέρος του 24ώρου το περνούσαμε εκτός σπιτιού, στο σχολείο, στα σινεμά, στις πλατείες συνα-

ναστρεφόμενοι με δεκάδες άλλα άτομα. Τώρα από τη μία στιγμή στην άλλη βρεθήκαμε κλεισμένοι στα σπίτια μας. Αποδείξαμε, όμως, όλοι πως μπορούμε να σταθούμε δυνατοί και ενωμένοι σε τέτοιες δύσκολες καταστάσεις. Για εμάς τους μαθητές ήταν ακόμα πιο δύσκολο, καθώς αποχωριστήκαμε το σχο-

λείο μας και τους φίλους μας. Παρόλα αυτά διατηρήσαμε επαφή μεταξύ μας, περάσαμε περισσότερο χρόνο με την οικογένειά μας και υιοθετήσαμε νέες συνήθειες, όπως την καθημερινή άθληση, κάτι που στο παρελθόν λόγω του φορτωμένου προγράμματος δε μας επιτρεπόταν. Σίγουρα η καραντίνα αποτέλε-

σε για εμάς μια εμπειρία και μας έβαλε στη διαδικασία να προβληματιστούμε πάνω σε ουσιώδη θέματα, όπως είναι το απρόβλεπτο στη ζωή μας! Ας δούμε, λοιπόν, το διάστημα αυτό ως ένα μικρό ωφέλιμο διάλειμμα και ας ελπίσουμε ότι δε θα επαναληφθεί ποτέ ξανά!

Ερινίκη Κωστούλα, γ4

Φίλιππος Μουσαμάς, β4

➤ ΤΟ ΚΥΡΙΟ ΘΕΜΑ της ζωγραφιάς είναι ο κορονοϊός και ο τρόπος που μας έχει επηρεάσει και έχει αλλάξει την καθημερινότητά μας. Η εικόνα μεταδίδει πολλαπλά μηνύματα, διαφορετικά για τον καθένα μας. Το πιο φανερό σύμβολο είναι το λουκέτο το οποίο υποδηλώνει τον εγκλεισμό που υπομείναμε λόγω του κορονοϊού. Η μάσκα συμβολίζει τα προστατευτικά μέτρα που έπρεπε όλοι μας να λάβουμε. Χαρακτηριστικό της ζωγραφιάς είναι το παιδί (ο Καλλιτέχνης) αλυσοδεμένος πάνω στα μικρόβια τα οποία είναι εμφανή στις άκρες της ζωγραφιάς, υποδεικνύοντας τη «φυλάκισή» μας λόγω του κορονοϊού. Περαιτέρω, μπορού-

με να δούμε και αρκετά αντικείμενα από τη σχολική ύλη τα οποία πλέον δε χρησιμοποιούμε λόγω της καραντίνας. Επιπρόσθετα, παρατηρούμε διάσπαρτες μπάλες ποδοσφαίρου, μπάσκετ και άλλων αθλημάτων τα οποία δεν μπορούμε πια να παίζουμε. Επίσης, κοιτώντας δεξιά της υδρογείου αντικρίζουμε ένα ποδήλατο που έχει μετατραπεί σε μία από τις μοναδικές πηγές ψυχαγωγίας για όλους μας. Κάτω από την υδρόγειο προβάλλει η Μόνα Λίζα σε πολλαπλά κομμάτια. Αυτό φανερώνει την αποδόμηση του πολιτισμού λόγω της πανδημίας.

Γιώργος Κουντατζής, β4

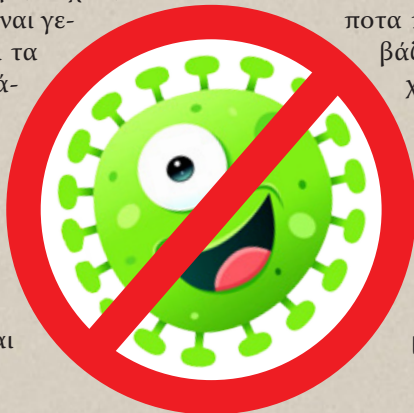

➤ **ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ** τα οποία καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε την περίοδο που διανύουμε με έχουν προβληματίσει πολύ. Είναι η πρώτη φορά που η γενιά μου αντιμετωπίζει μια επιδημία, όπως αυτή του κορονοϊού, η οποία απειλεί ανθρώπινες ζωές και έχει προκαλέσει πολλές αλλαγές στον κόσμο μας.

Η κατάσταση είναι κρίσιμη και φέρνει στο μυαλό μας τις προηγούμενες θανατηφόρες επιδημίες που έπληξαν σοβαρά την ανθρωπότητα, όπως αυτή της πανώλης. Μαθαίνουμε για τον «Μαύρο Θάνατο», για τα άτομα που έπεσαν θύματα αυτής της ασθένειας και οι αριθμοί μάς σοκάρουν και μας οδηγούν να ευχόμαστε και να ελπίζουμε η ιστορία να μην επαναληφθεί αυτή τη φορά.

Εκτός από τις γενικές ανησυχίες που μας προκαλεί η κατάσταση, πρέπει να αντιμετωπίσουμε και τα μέτρα τα οποία έχουν ληφθεί για την αποφυγή μετάδοσης της ασθένειας, τα οποία λειτουργούν βέβαια προς όφελός μας, αλλά πολλές φορές είναι δύσκολο να τα συνηθίσουμε. Για παράδειγμα, η μόνιμη καραντίνα, την οποία είμαστε υποχρεωμένοι να εφαρμόσουμε, μας έχει επηρεάσει αναμφίβολα όλους, αφού οι μέρες έχουν γίνει πια μονότονες και τις περνάμε μέσα σε τέσσερις τοίχους.

Τα πράγματα είναι γενικώς δύσκολα και τα νέα γενικώς δυσάρεστα. Η περίοδος αυτή είναι σημάδεμένη από πολύ άσχημα και επιβλαβή για όλους γεγονότα. Το μόνο που μπορούμε πλέον να κάνουμε είναι

να ελπίζουμε πως η επόμενη μέρα θα ξημερώσει πιο φωτεινή και πως σταδιακά η κατάσταση θα βελτιωθεί.

Άρης Μιχαλάς, β5

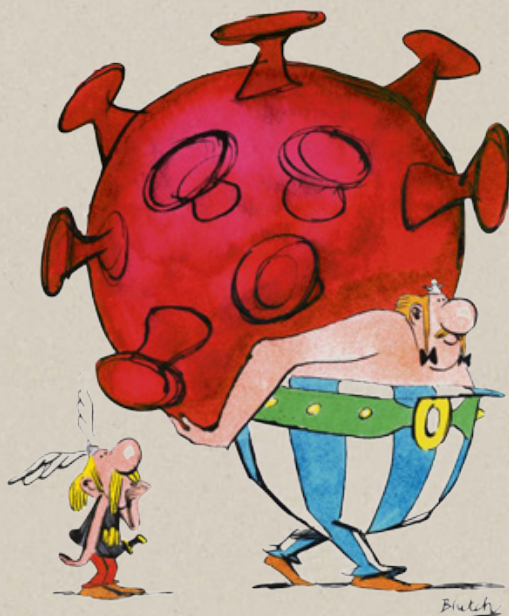
➤ **Η ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ** ΗΤΑΝ για μένα μια πρωτόγνωρη και σίγουρα δυσάρεστη εμπειρία. Στην αρχή δεν είχα συνειδητοποιήσει τι συμβαίνει, αλλά μετά από λίγες μέρες ακούγοντας ότι τα κρούσματα αυξάνονται, άρχισα να φοβάμαι. Ήταν ένα πολύ δυσάρεστο συναίσθημα το οποίο σιγά σιγά άρχισε να υποχωρεί. Οι μέρες περνούσαν και ένιωθα ότι δεν κάνω τίποτα πέρα από το να διαβάζω. Ένιωθα άχρηστη χωρίς τις καθημερινές μου δραστηριότητες και μου έλειπαν πολύ οι φίλες μου. Όμως η καραντίνα είχε και κάποια θετικά αποτελέσματα. Για παράδειγμα ένωσα πιο κοντά

στους γονείς μου και έκανα πράγματα μαζί τους. Επίσης βγήκα έξω στη φύση και περπάτησα κοντά στο σπίτι μου και ανακάλυψα μέρη που δεν ήξερα ότι υπάρχουν. Τέλος, είχα χρόνο να ασχοληθώ με τον εαυτό μου, κάτι που μου έκανε πολύ καλό.

Αλεξάνδρα Μπαρκούζου, γ5

➤ **ΤΗ ΜΕΡΑ ΠΟΥ** ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΑΝ το πρώτο κρούσμα στην Ελλάδα δεν ένιωσα ότι θα πρέπει να φοβάμαι κάτι. Μετά από τρεις εβδομάδες, όμως, άρχισα να ανησυχώ, γιατί δεν ήξερα τι ακριβώς είναι και τι μπορεί να προκαλέσει αυτός ο ιός. Παρ' όλα αυτά έμεινα ψύχραιμος και ηρέμησα περισσότερο, όταν κατάλαβα ότι δεν επηρεάζει την Ελλάδα σε τόσο μεγάλο βαθμό. Στο διάστημα που έμεινα στο σπίτι βρήκα την ευκαιρία να διαβάσω βιβλία, να δω αγαπημένες ταινίες και να επικοινωνήσω περισσότερο με την οικογένειά μου.

Δημήτρης Χούτας, α8

Κική Δημουλά

➤ Η Κική Δημουλά ήταν μια διακεκριμένη και πολυβραβευμένη ποιήτρια της δεύτερης μεταπολεμικής γενιάς, με μεγάλη απήχηση στο αναγνωστικό κοινό. Της άρεσε να γράφει για πράγματα που συλλαμβάνονται τη στιγμή που ζεις. Εμπνεύστηκε θέματα γύρω από τον άνθρωπο. Μας μίλησε για τον έρωτα, για τη μοναξιά, για την προδοσία, για την απώλεια, για τη μη-επικοινωνία και τη μη-συνεννόηση.

Γεννήθηκε στην Αθήνα και το πατρικό της όνομα ήταν Βασιλική Ράδου. Παντρεύτηκε τον Άθω Δημουλά, πολιτικό μηχανικό και ποιητή, με τον οποίο απέκτησε δύο παιδιά και τέσσερα εγγόνια. Μόλις τελείωσε το σχολείο η Κική Δημουλά, εργάστηκε ως υπάλληλος στην Τράπεζα της Ελλάδος και γι' αυτό, όπως δήλωνε και η ίδια, στερήθηκε την ελεύθερη ζωή των φοιτητών, τις εξόδους και τις χαλάρες διασκεδάσεις. Είχε όμως ως παντοτινή παρηγοριά την ποίηση, στην οποία ήταν αφοσιωμένη από μικρή. Τόλμησε μάλιστα να εκδώσει σε πολύ μικρή ηλικία, μόλις το 1952, τη συλλογή "Ποιήματα" την οποία στη συνέχεια αποκήρυξε. Χρειάστηκαν δυο δεκαετίες για να κάνει τη δυναμική επιστροφή με το πολυσυζητημένο και βραβευμένο με το Κρατικό Βραβείο Ποιήσεως "Το λίγο του κόσμου" μόλις στις αρχές της δεκαετίας του 70. Όταν σε μια δημόσια συνέντευξη την είχαν ρωτήσει γιατί γράφει ποιήματα, η Κική Δημουλά απάντησε ότι δεν κατάφερε να ζει ωραία. Θα προτιμούσε να είναι ελαφρά τραγουδίστρια, μιας και είχε και ωραία φωνή. Αντ' αυτού, τα έργα της μπήκαν στα σπίτια πολλών από εμάς και κατάφερε να σαγηνεύσει και να παρηγορήσει πολλούς. Εξελέγη τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών στην έδρα της Ποίησης και εισήλθε στο πάνθεον των μεγάλων μας ποιητών.

Ο ποιητικός λόγος της Κικής Δημουλά ακολούθησε μία εξελικτική πορεία, με επιδράσεις από την καβαφική ποίηση στο ξεκίνημά του και με βασικά χαρακτηριστικά στοιχεία τη λογοπλαστική τάση και την εικονοπλαστική ενάργεια. Ο προβληματισμός της Δημουλά, σαφώς υπαρξιακός, εκφράζει την αγωνιώδη αναζήτησή της για το νόημα της φθαρτής ανθρώπινης ζωής. Τα θέματα που κυριαρχούν στα ποιήματά της είναι η απουσία, η φθορά, η απώλεια, η μοναξιά και ο χρόνος. Η ποίηση της Κικής Δημουλά μπορεί από κάποιους να χαρακτηριστεί απαισιόδοξη και από άλλους ανακουφιστική. Η πίστη στην ελπίδα είναι σίγουρα για όλους μας μια επιλογή λυτρωτική. «Το μυαλό είναι ένας Θεός που πλάθει τον κόσμο από την αρχή. Αναπληρώνει, αντικαθιστά, παλεύει, διορθώνει, παρακάμπτει, και κρατάει τα αφηνιασμένα και σπασμένα ηνία της ελπίδας. Η λογική θέλει να μας υπαγορεύσει πως ελπίδα δεν υπάρχει. Υπάρχει ελπίδα. Ελπίζω... Εκείνος που κάνει τη μεγαλύτερη κατανάλωση της ελπίδας είναι ο απαισιόδοξος. Δεν θα είχε τα κότσια, αλλιώς, να είναι απαισιόδοξος. Είναι υποκριτής.», έτσι όπως η ίδια είχε πει. Η Κική Δημουλά δεν έπαψε ποτέ να αγαπάει και να δοξάζει την ποίηση, μια αγάπη την οποία μετέφερε και στον κόσμο που δεν έπαψε να διαβάζει και να τιμάει τα ποιήματά της.

Η Κική Δημουλά αποτελεί μια από τις πιο σημαντικές ποιήτριες της Ελλάδας και όλα τα έργα της έχουν διαχρονικό χαρακτήρα. Η Κική Δημουλά έφυγε από τη ζωή σχετικά πρόσφατα, στις 22 Φεβρουαρίου 2020, σε ηλικία 88 ετών και ήταν μια μεγάλη απώλεια για όλους τους αναγνώστες και θαυμαστές της αλλά και για όλη την Ελλάδα.

Ερινίκη Κωστούλα, γ4

«Βαδίζεις σε μian
έρημο.
Ακούς ένα πουλί
να κελαηδάει.
Όσο κι αν είναι απίθανο
να εκκρεμεί ένα πουλί
μέσα στην έρημο,
ωστόσο εσύ
είσαι υποχρεωμένος
να του φτιάξεις
ένα δέντρο.

Αυτό είναι το ποίημα»

Ορισμός που έδινε
η σπουδαία ποιήτρια
Κική Δημουλά

Δυο σημαντικές απώλειες για τα ελληνικά γράμματα

Άλκη Ζέη

➤ «Το Καπλάνι της βιτρίνας», «Ο Μεγάλος Περίπατος του Πέτρου», «Η Μωβ Ομπρέλα» και πολλά άλλα γνωστά βιβλία, που οι περισσότεροι από εμάς έχουμε διαβάσει στην παιδική μας ηλικία, είναι γραμμένα από τη σπουδαία Ελληνίδα συγγραφέα, Άλκη Ζέη.

Η γεννημένη στις 15 Δεκεμβρίου του 1923 Άλκη Ζέη, έγραφε βιβλία που θεωρητικά απευθύνονταν σε νέους και εφήβους, έγιναν όμως και τα αναγνώσματα αναφοράς και προσωπικής συσχέτισης και για τους ενήλικους. Αυτό οφείλεται στο ότι με τον προσωπικό τρόπο γραφής της, τον κομψό και μαζί ταχύ παλλόμενο τρόπο της, μετέφερε διαρκώς αληθινά βιώματα, πραγματικές εικόνες, τοποθετημένα στην ίδια την Ιστορία. Συνειδητά έγραφε για να μεταφέρει στις επόμενες γενιές τη γνώση της ιστορίας της Ελλάδας, της διαδρομής του λαού. Η Άλκη Ζέη έζησε ως παιδί στη Σάμο, μαζί με τη μεγαλύτερή της αδελφή. Επιστρέφοντας στην Αθήνα οικογενειακώς το 1937, φοίτησε αρχικά στην ιδιωτική Ιόνιο Σχολή, όπου γνώρισε τη φίλη της και μετέπειτα συγγραφέα, Ζωρζ Σαρή. Η Ζωρζ Σαρή περιγράφει τα χρόνια που φοιτούσαν μαζί και τη φιλία της με τη Ζέη στο βιβλίο της «Ε.Π.». Τα τελευταία τρία χρόνια του γυμνασίου η Ζέη πήγε στην επίσης ιδιωτική Σχολή Αηδονοπούλου. Εκείνη την

περίοδο ο θείος της, Πλάτων Σωτηρίου (αδελφός της μητέρας της), παντρεύτηκε τη γνωστή συγγραφέα Διδώ Σωτηρίου, η οποία βοήθησε την Άλκη Ζέη να ασχοληθεί με τη συγγραφή.

Ο καθαρός τρόπος γραφής της, η γλωσσική αρτιότητα, η κριτική στάση απέναντι σε πρόσωπα και καταστάσεις, το χιούμορ και η διεισδυτική ματιά στα γεγονότα, είναι τα χαρακτηριστικά των έργων της Άλκης Ζέη. «Η αρραβωνιαστικά του Αχιλλέα», «Το καπλάνι της βιτρίνας» και «Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου», συμπεριλαμβάνονται στα διαχρονικά βιβλία της σύγχρονης ελληνικής λογοτεχνίας. Η Άλκη Ζέη αποτελεί πρέσβειρα της σύγχρονης ελληνικής λογοτεχνίας στο εξωτερικό, καθώς το σύνολο του έργου της είναι μεταφρασμένο και κυκλοφορεί σε πολλές χώρες ανά τον κόσμο. Η ίδια έχει επίσης μεταφράσει από τα γαλλικά, τα ιταλικά και τα ρωσικά αρκετά βιβλία. Η Άλκη Ζέη έφυγε από τη ζωή σχετικά πρόσφατα, στις 27 Φεβρουαρίου 2020, λίγες μέρες μετά από τη σπουδαία ποίητριά, Κική Δημουλά, σε ηλικία 97 ετών, και ήταν μια μεγάλη απώλεια για όλους τους αναγνώστες και θαυμαστές της αλλά και για όλη την Ελλάδα.

Ερινίκη Κωστούλα, γ4

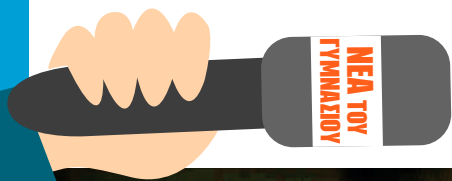
«Από τα μικρά μου χρόνια ως σήμερα, έζησα έναν πόλεμο, δύο εμφύλιους πολέμους, δύο δικτατορίες και δύο προσφυγίες.

Δεν τα έζησα σαν απλός παρατηρητής, αλλά παίρνοντας ενεργό μέρος κάθε φορά κι έτσι και να ήθελα δεν θα μπορούσε το συγγραφικό μου έργο να μην επηρεαστεί από τα γεγονότα αυτά που συγκλόνισαν τον τόπο μας.

Άθελά μου η ζωή μου μπλέχτηκε μέσα στην ιστορία κι έγινα κι εγώ ένα κομμάτι της.

Το συγγραφικό μου λοιπόν έργο, θέλω δεν θέλω, είναι γεμάτο ιστορία.

Αν πέτυχα να κάνω τα παιδιά να την ακούσουν τουλάχιστον, το μέλλον θα δείξει»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

με τον
Στέφανο Τσιτσιπά

Είσαι ο πρώτος Έλληνας τενίστας, που κατάφερε να φτάσει στο Νο5 της παγκόσμιας κατάταξης. Πόσο δύσκολο είναι να φτάσει κανείς σε τόσο υψηλό επίπεδο και να διατηρηθεί εκεί;

Σίγουρα ήταν πολύ δύσκολο να φτάσω στο Νο5, αλλά το πιο δύσκολο είναι να παραμείνω εκεί, διότι είναι το σημείο που πρέπει να δώσω τον καλύτερο μου εαυτό, ώστε να κάνω τη διαφορά. Όταν φτάνεις στην κορυφή, όλοι θέλουν να σε ξεπεράσουν, να σε κερδίσουν, ξέρουν πλέον ποιος είσαι, ενώ, πριν δεν είχες να χάσεις τίποτα. Η ευθύνη σου πλέον είναι μεγαλύτερη.

Είχες ποτέ κάποιο πρότυπο που σε εμπνέει μέχρι σήμερα;

Ως πρότυπο, όταν ήμουν μικρό παιδί, είχαν τον Roger Federer, ο οποίος

Ευχαριστώ πολύ τον Στέφανο Τσιτσιπά για τη συνέντευξη που μου παραχώρησε τον Σεπτέμβριο του 2019 στο Tatooi Tennis Club.

έκανε απίστευτα πράγματα μέσα στο γήπεδο. Κατάφερα να παίξω εναντίον του, να είμαι στο ίδιο tour μαζί του και όλο αυτό μου φαίνεται απίστευτο. Είναι φοβερό! Παίζω με τα είδωλά μου και μαθαίνω από αυτά.

Πώς νιώθεις που ζεις τον περισσότερο καιρό μακριά από την Ελλάδα και την οικογένειά σου και συνέχεια ταξιδεύεις;

Μου λείπει συχνά η Ελλάδα, η οικογένειά μου και το σπίτι μου, αλλά όλες αυτές οι θυσίες που κάνω είναι μέρος της καριέρας μου. Δε θα μπορούσα να παίξω μόνο στην Ελλάδα τένις. Ξέρω ότι πρέπει να ταξιδέψω για να εκπληρώσω το όνειρό μου.

Πώς είναι η αίσθηση να έχεις προπονητή τον πατέρα σου;

Μην περιμένεις την ευκαιρία, δημιούργησέ την!

Είναι ένας σπουδαίος άνθρωπος, μου έχει μάθει πάρα πολλά πράγματα, είμαστε οι καλύτεροι φίλοι, τον εμπιστεύομαι και με εμπιστεύεται. Έχουμε πολλά κοινά και μου είναι δύσκολο να φανταστώ τον εαυτό μου με έναν άλλο άνθρωπο να με καθοδηγεί. Πάντα ο πατέρας μου θα είναι αυτός που θα θέλει το καλό μου.

Ποια είναι η μεγαλύτερή σου νίκη ως σήμερα και ποιος ο πιο δύσκολος αντιπάλος που έχεις ποτέ αντιμετωπίσει;

Η μεγαλύτερη νίκη που έχω πετύχει, είναι μάλλον η νίκη^{*} επί του Rafael Nadal φέτος στη Μαδρίτη. Το ότι τον νίκησα σε χωμάτινη επιφάνεια το κάνει ακόμα πιο σπουδαίο! Κατά την άποψή μου είναι ένας από τους πιο δύσκολους αντιπάλους και, όταν κερδίζεις τον Rafael Nadal, είναι σαν να κερδίζεις δύο αντιπάλους.

Σε ποια επιφάνεια σου αρέσει να παίζεις περισσότερο;

Θα έλεγα σε χωμάτινη επιφάνεια, γιατί μεγάλωσα παίζοντας σε αυτές, αλλά μου αρέσουν και οι υπόλοιπες. Το γρασίδι, για παράδειγμα, είναι κάτι ξεχωριστό και είναι μια επιφάνεια με μεγάλη ιστορία. Το Wimbledon, συγκεκριμένα, είναι από τα πιο ωραία τουρνουά που μπορείς να λάβεις μέρος.

Πώς είναι η ζωή σου, η ζωή ενός αθλητή ο οποίος έχει φτάσει σε τόσο υψηλό επίπεδο; Υπάρχουν στερήσεις, περιορισμοί;

Στη δική μου ζωή δε θα το έλεγα. Μπορεί κάποιοι να νομίζουν πως, επειδή ταξιδεύεις, στερείσαι τη ζωή στη χώρα σου, στερείσαι τους φίλους σου. Εμένα προσωπικά μου αρέσει πάρα πολύ αυτό που κάνω, το ευχαριστιέμαι. Πιστεύω πως μπορώ να πάρω πολλά θετικά στοιχεία από το γεγονός ότι επέλεξα να παίζω τένις στη ζωή μου. Ταξιδεύω ανά τον κόσμο και βλέπω

καινούργιες κουλτούρες. Γνωρίζω καινούργιους ανθρώπους, οι οποίοι με βοηθάνε να γίνω εγώ ο ίδιος καλύτερος άνθρωπος και να διευρύνω τους ορίζοντές μου. Το να ταξιδεύω και να παίζω τένις είναι το καλύτερο βιβλίο που μπορώ να διαβάσω και θέλω να είμαι πάντα ένας ταξιδιώτης, ο οποίος έχει κάτι καινούργιο να εξερευνήσει.

Γνωρίζουμε πως στο τένις η ψυχολογία του αθλητή κατά τη διάρκεια του αγώνα είναι πολύ σημαντική. Τι σκέφτεσαι για να ενθαρρύνεις τον εαυτό σου, όταν βρίσκεσαι σε μειονεκτική θέση κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού;

Κατά τη διάρκεια της καραντίνας ο Στέφανος Τσιτσιπάς παίζει τένις στο μπαλκόνι του σπιτιού του χρησιμοποιώντας τηγάνι αντί για ρακέτα και προ(σ)καλώντας τους φίλους του.

«Ξεκινάμε να βγαίνουμε έξω, αλλά συνεχίζουμε την άσκηση στο σπίτι...», λέει με σοβαρό ύφος ο Στέφανος πριν πιάσει το τηγάνι και αρχίσει να παίζει. «Πάντα υπάρχει τρόπος να κάνουμε αυτό που αγαπάμε, πάντα υπάρχει τρόπος να κινηθούμε! Εγώ παίζω τένις χωρίς ρακέτα, εσύ;», είπε απευθυνόμενος στους φίλους του.

Πολλές φορές μιλάω στον εαυτό μου, προσπαθώ να σκέφτομαι πάντα θετικά. Πιστεύω πως όχι μόνο στο τένις αλλά και στη ζωή γενικά, εάν σκέφτεσαι θετικά, τα πράγματα συνήθως πάνε, όπως τα θέλεις.

Πώς νιώθεις μετά από μία ήττα;

Πολύ πικραμένος! Γενικά σαν άνθρωπος είμαι πολύ συναισθηματικός και μου παίρνει πολύ καιρό να ξεπεράσω ήττες. Για κάποιους άλλους αθλητές είναι πιο εύκολο. Προσπαθώ να αναλύσω το παιχνίδι, να καταλάβω τι δεν πήγε σωστά, τι πήγε λάθος. Κάτι, επίσης, που με κάνει να νιώσω καλύτερα μετά από μία ήττα είναι να κάνω κάτι καλό για τον εαυτό μου, όπως ένα χαλαρωτικό μπάνιο ή να εξερευνήσω την πόλη στην οποία βρίσκομαι. Μου αρέσει να περνάω λίγο χρόνο μόνος μου. Με βοηθάει να έχω καθαρή σκέψη για το τι θέλω να καταφέρω στο επόμενο τουρνουά.

Σε πόσα τουρνουά παίρνεις μέρος τον χρόνο;

Δεν μπορώ να απαντήσω με ακρίβεια. Πέρυσι αγωνίστηκα σε 32 τουρνουά, φέτος αυτό θα μειωθεί νομίζω σε 24-26.

Στον ελεύθερό σου χρόνο, εκτός από τένις, εκτός από προπονήσεις, με τι ασχολείσαι;

Μου αρέσει να βγάζω φωτογραφίες και να ασχολούμαι με τη βιντεογραφία, συγκεκριμένα έχω ένα Instagram account μόνο για τις φωτογραφίες μου. Είμαι ένας άνθρωπος που μου αρέσει να δημιουργώ καινούρια πράγματα και να μαθαίνω ξένες γλώσσες. Θέλω πάντα να εμπλουτίζω τις γνώσεις μου και να προοδεύω.

Για να φτάσει κανείς σε τόσο υψηλό επίπεδο στο τένις και γενικά στον αθλητισμό, παίζει ρόλο κατά τη γνώμη σου μόνο το ταλέντο;

Όχι. Το ταλέντο είναι ένα στοιχείο το οποίο σε βοηθάει να φτάσεις εκεί που θέλεις να φτάσεις, αλλά πιστεύω πως, εάν δεν αφιερώσεις πολ-

^{*} Αυτή τη στιγμή ο μεγαλύτερος τίτλος που κατέχει είναι το Nitto ATP Finals, που διεξήχθη τον Νοέμβριο 2019 στο Λονδίνο.

λές ώρες δουλειάς καθημερινά μέσα στο γήπεδο, εάν δεν έχεις το σωστό mind set, εάν δεν προπονείσαι σκληρά, εάν δεν ξέρεις τι θέλεις από τον εαυτό σου και για ποιο λόγο αγωνίζεσαι, δεν καταφέρνεις τίποτα! Πιστεύω πως η σκληρή δουλειά και η αυτοπεποίθηση που αποκτάς καθημερινά, παίζει πρωταρχικό ρόλο στην εξέλιξή σου ως αθλητή.

Πώς σκέφτεσαι τον εαυτό σου μετά από 10 χρόνια;

Δεν μπορώ να τον σκεφτώ, γιατί τίποτέ δεν ξέρεις τι σου επιφυλάσσει το μέλλον! Θα ήθελα, όμως, να είμαι ευτυχισμένος και χαρούμενος έχοντας δίπλα μου τους σωστούς ανθρώπους.

Τι θα συμβούλευες τα νέα παιδιά που κάνουν πρωταθλητισμό στο τένις;

Ο δρόμος για να φτάσουν ψηλά είναι πολύ δύσκολος. Να στοχεύουν πάντα στο να ξεπεράσουν τον εαυτό τους και να γίνονται η καλύτερη εκδοχή του, γιατί μόνο έτσι θα προχωρήσουν. Να μην κοιτάνε τι κάνουν οι υπόλοιποι, γιατί αυτό είναι μεγάλο λάθος, κατά την άποψή μου. Ο καθένας έχει τη δική του προσωπικότητα, τον δικό του χαρακτήρα και είναι σημαντικό να μείνουν αυτοί που είναι και να ξέρουν τι θέλουν. Άλλη μία συμβουλή είναι να ταξιδέψουν στο εξωτερικό και να εξερευνήσουν άλλα μέρη, γιατί αυτό θα τους δώσει τη δυνατότητα να καλλιεργηθούν πνευματικά. Δεν μπορείς να γίνεις κορυφαίος αθλητής του τένις, εάν δεν βγεις από την Ελλάδα.

Ποιοι είναι οι στόχοι σου για την επόμενη χρονιά;

Αυτή τη στιγμή είμαι συγκεντρωμένος σε αυτή τη χρονιά, την οποία θα προσπαθήσω να ολοκληρώσω με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και να ξανασκεφτώ ως αθλητής τι θέλω να καταφέρω τον επόμενο χρόνο.

Ποιο είναι το κίνητρό σου;

Μην περιμένεις την ευκαιρία, δημιούργησέ την!

Χαρούλα Βιταλιώτη, γ2

με τον
**Κωνσταντίνο
Μαρκουλάκη**

Πώς αποφασίσατε να ασχοληθείτε με το θέατρο;

Είχα κλίση στο θέατρο από πολύ μικρός, γιατί από τη μια οι γονείς μου με πήγαιναν πολύ συχνά στο θέατρο και από την άλλη είχα την τύχη να πηγαίνω στο Σχολείο, στο οποίο φοιτάς και εσύ, όπου από το Δημοτικό, από την πέμπτη-έκτη τάξη, είχαμε θεατρικούς ομίλους που μας έδιναν τη δυνατότητα να ανεβάζουμε παραστάσεις. Και μάλιστα η πρώτη παράσταση στην οποία συμμετείχα και πολλοί συμμαθητές μου τη θυμούνται ακόμα και τώρα, χρόνια μετά, ήταν «**Τα χίλια φεγγάρια**» της Ολυμπίας Καράγιωργα, της δασκάλας μας των Αγγλικών, που είναι μία σημαντική ποιήτρια και συγγραφέας.

Τι θα προτείνατε σε κάποιο παιδί της ηλικίας μου που θέλει να γίνει ηθοποιός;

Θα το συμβούλευα να προσπαθήσει να καταλάβει τι είναι αυτό που του αρέσει ανεβαίνοντας στη σκηνή και να συνειδητοποιήσει ότι, για να μπορείς να πετύχεις σε αυτή την τέχνη, πρέπει να είσαι αφοσιωμένος και να έχεις ένα κίνητρο βαθύτερο, καλλιτεχνικό. Κάτι άλλο που θα συμβούλευα τον καθένα θα ήταν να μελετάει πολύ, να διαβάσει ποίηση, μυθιστορήματα, να βλέπει ταινίες, θέατρο, να παρακο-

λουθεί την επιστήμη, τι γίνεται στην εποχή του. Ένα παιδί, για να μπορεί να γίνει ηθοποιός, δε φτάνει μόνο να είναι καλός σε αυτό που κάνει. Ο ηθοποιός πρέπει να έχει μία γνώση του κόσμου γύρω του.

Πώς αποφασίζετε κάθε φορά ποιο έργο θα ανεβάσετε στο θέατρο;

Είναι πολύ δύσκολη απόφαση, γιατί σχετίζεται με δύο βασικούς παράγοντες. Ο ένας είναι να επιλέξεις μία ιστορία, ένα θεατρικό έργο που να σε ακουμπάει, να σου μιλάει, να θεωρείς ότι και εσύ μπορείς να μιλήσεις μέσα από αυτό, να λέει πράγματα που θα ήθελες να πεις και εσύ. Και ο άλλος παράγοντας έχει σχέση με μία σειρά από εξωτερικά στοιχεία. Δηλαδή σε ποιο θέατρο θα το ανεβάσεις, αν είναι μεγάλο ή μικρό, κεντρικό ή μια μικρή σκηνή και, κυρίως, αν απαιτεί μικρό ή μεγάλο θίασο.

Γιατί επιλέξατε να ανεβάσετε το έργο «Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ»;

Το «Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ» είναι ένα σύγχρονο αριστούργημα. Θεωρείται modern classic. Γράφτηκε το 1962 και είναι η μήτρα από την οποία αργότερα δημιουργήθηκαν πάρα πολλά έργα με την ίδια θεματική, δηλαδή τον σπαραγμό ενός ζευγαριού

Ο ηθοποιός πρέπει να έχει μία γνώση του κόσμου γύρω του

στο κέντρο της ιστορίας. Η Βιρτζίνια Γούλφ το κάνει με έναν τρόπο αριστοτεχνικό και ιδιαίτερο. Γιατί οι πρωταγωνιστές και αγαπιούνται και ταυτόχρονα μισούνται και τρώνε τις σάρκες τους και είναι συνωμότες και είναι παίκτες και είναι πολύ έξυπνοι και κάνουν αστεία και φτάνουν σε ακρότητες. Τα κάνουν όλα! Για αυτό η Βιρτζίνια Γούλφ θεωρείται κλασικό αριστούργημα και πάντα επίκαιρο. Με ενδιέφερε πολύ το θέμα και ήθελα πολύ να παίξω και τους συγκεκριμένους ρόλους. Το έργο αυτό συνδέεται και με το Σχολείο, αφού διδασκόμουν τη «Βιρτζίνια Γούλφ» στα αγγλικά, στην ύλη του advanced class των αγγλικών του 1987, όταν ήμουν 16-17 χρονών, με έναν Αμερικανό εξαιρετικό καθηγητή, τον G. Barns. Σκέψου ότι βρήκα το βιβλίο από το οποίο άρχισα να δουλεύω την παράσταση. Ήταν το βιβλίο μου των αγγλικών του 1987, που το έχω ακόμα.

Ποια είναι η αγαπημένη σας σκηνή από το έργο «Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γούλφ»;

Μπορώ να σου πω ότι αγαπώ πολύ το φινάλε. Όταν όλα τελειώνουν, και, όταν πια όλη η καταστροφή έχει συμβεί. Όταν όλα τα ψέματα έχουν βγει στον αέρα και παρ' όλα αυτά οι ήρωες αποφασίζουν να συνεχίσουν τη ζωή τους μαζί.

Σας αρέσει περισσότερο να σκηνοθετείτε ή να πρωταγωνιστείτε;

Με τα χρόνια έχω αρχίσει να αισθάνομαι ότι μου αρέσει περισσότερο να σκηνοθετώ. Είναι πολύ ωραία τέχνη η σκηνοθεσία, γιατί σε κάνει να αισθάνεσαι σαν ένας μικρός θεός. Σε κάθε παράσταση φτιάχνεις ένα ολόκληρο σύμπαν, από το σκηνικό μέχρι την ατμόσφαιρα, τους ηθοποιούς, τις μουσικές, τον ρυθμό, τις

παύσεις, τα πάντα! Είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα πνευματική διεργασία. Η σκηνοθεσία έχει κάτι πολύ ενδιαφέρον το οποίο, όταν το ολοκληρώνεις, το αποχωρίζεσαι. Η υποκριτική έχει κάτι δύσκολο, ότι πρέπει να συνεχίζεις να παίζεις το ίδιο έργο για πολλές παραστάσεις. Και αυτό, πολλές φορές είναι ευχάριστο αλλά και δυσάρεστο και ψυχοφθόρο.

Προτιμάτε να πρωταγωνιστείτε στο θέατρο ή στην τηλεόραση, μιας και πρόσφατα παίξατε στο «Λόγω Τιμής, 20 χρόνια μετά»;

Είχα πολλά χρόνια να παίξω στην τηλεόραση, από το 2007, όταν εσύ ήσουν σαν το γιό μου, δύο χρονών. Δεν με ξέρεις από την τηλεόραση καθόλου. Εκείνα τα χρόνια, πριν από το 2007, είχα παίξει σε πολλά σήριαλ και μάλιστα σε πολλά καλά σήριαλ. Και πρέπει να σου πω ότι τα ευχαριστήθηκα. Παρόλα αυτά η τέχνη ενός ηθοποιού ξεδιπλώνεται στο θέατρο. Θα μου άρεσε πολύ να παίξω στον κινηματογράφο, αλλά στην Ελλάδα, δυστυχώς, δεν έχουμε πάρα πολύ μεγάλη παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών. Όταν, όμως, μου δίνεται η ευκαιρία το κάνω.

Ποιος είναι ο αγαπημένος σας θεατρικός συγγραφέας;

Δε θα μπορούσα εύκολα να διαλέξω, γιατί έχω αγαπήσει πολύ διαφορετικά έργα, πολλών διαφορετικών

συγγραφέων. Δεν αγαπάω έναν συγγραφέα, αγαπάω έργα. Αγάπησα πολύ τον «Πουπουλένιο», αγαπάω πολύ τη «Βιρτζίνια Γούλφ», αγαπάω πολύ τον «Οιδίποδα του Σοφοκλή». Αγαπώ πολύ τον Σαίξπηρ και τα έργα του, τον Σοφοκλή περισσότερο από τους τρεις τραγικούς. Θαυμάζω πολύ και σύγχρονους συγγραφείς, όπως τον Μάρτιν Μακ Ντόνα που έγραψε τον «Πουπουλένιο», τον ΜακΦέρσον που έγραψε τον «Φάρο».

Ποιος ρόλος από αυτούς που έχετε παίξει είναι ο αγαπημένος σας;

Πάλι είναι πολύ δύσκολο να διαλέξεις, είναι σαν να διαλέγεις ανάμεσα στα παιδιά σου. Έχω υποδυθεί σπουδαίους ρόλους, τον Άμλετ στο Εθνικό Θέατρο, τον Ιππόλυτο, τον Οιδίποδα. Ίσως ο Χατούριαν Χατούριαν από τον «Πουπουλένιο» είναι αυτός που αγαπώ περισσότερο.

Ποιο ρόλο θα θέλατε να υποδυθείτε στο μέλλον;

Ένας ρόλος που αγαπάω και θα ήθελα να υποδυθώ στο μέλλον είναι ο Σιρανό ντε Μπερζεράκ.

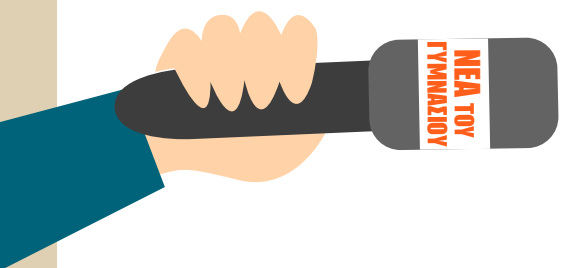
Πώς ήταν να συναντάτε πάλι, 20 χρόνια μετά, ηθοποιούς που είχατε συνεργαστεί στο παρελθόν στο σήριαλ «Λόγω Τιμής»;

Ήταν πολύ συγκινητικό, γιατί με αυτούς τους ηθοποιούς, όταν δουλέψαμε μαζί στο «Λόγω Τιμής» ήμασταν 25-26 χρονών. Με τα χρόνια αλλάξαμε και γίναμε διαφορετικοί, κάποιοι είμαστε πιο κοντινοί φίλοι, κάποιοι απομακρύνθηκαν. Αυτό που αισθάνθηκα είναι ότι, όταν υπάρχουν πραγματικά αληθινές σχέσεις, διατηρείται μία βαθιά φιλία, ακόμα κι αν δε βλέπουμε τόσο πολύ, ακόμα κι αν έχουμε αλλάξει σαν άνθρωποι ο καθένας από εμάς.

Αλεξάνδρα Μπαρκούζου, γ5

Στηρίζοντας τα Παιδιά που έχουν Ανάγκη

με την
*Αλεξάνδρα
Μαρτίνου*

Με ευχαριστεί η ουσιαστική προσφορά, όπου υπάρχει ανάγκη

Ποια είναι η σχέση σας με το «Μαζί για το Παιδί»;

Είμαι Πρόεδρος στην ένωση Μαζί για το Παιδί, όπου βοηθάμε περίπου 35.000 παιδιά τον χρόνο, παιδιά που είναι σε ανάγκη, δηλαδή έρχονται αντιμέτωπα με τη φτώχεια, την αρρώστια, την κακοποίηση ή την αναπηρία.

Ποια ήταν η αρχική ιδέα για το Μαζί για το Παιδί;

Πριν από 22 χρόνια αποφασίσαμε να ενωθούμε 10 σωματεία για να μπορούμε να είμαστε πιο αποτελεσματικοί και να βοηθάμε περισσότερα παιδιά.

Πώς αποφασίσατε να ασχοληθείτε με τον εθελοντισμό;

Με τον εθελοντισμό ασχολούμαι εδώ και πολλά χρόνια, συγκεκριμένα από το 1982. Εκείνη τη χρονιά έτυχε να γνωρίσω τη μαμά ενός παιδιού το οποίο είχε σύνδρομο down και, ξεκινώντας να τη βοηθώ, κατέληξα εδώ που είμαι σήμερα.

Ποιοι είναι οι στόχοι του Οργανισμού σας;

Οι στόχοι είναι να μπορέσουμε να εξαπλωθούμε σε πολλά μέρη μέσα στην Ελλάδα και να κάνουμε ακόμα περισσότερες συνεργασίες και με άλλα σωματεία για να μπορεί να είναι

το έργο μας πιο ουσιαστικό και να καλύπτει μεγαλύτερο αριθμό παιδιών τα οποία χρειάζονται βοήθεια.

Τι σας ευχαριστεί περισσότερο στη δουλειά σας;

Με ευχαριστεί η ουσιαστική προσφορά, όπου υπάρχει ανάγκη.

Με ποιους τρόπους μπορούμε ως μαθητές να στηρίξουμε το έργο σας;

Με προσωπική εργασία, συμμετέχοντας σε διάφορες εκδηλώσεις που κάνουμε και βοηθώντας είτε σε μπαζάρ, είτε μαζεύοντας τρόφιμα, είτε φτιάχνοντας κάποια πράγματα. Μπορείτε ακόμα να μας στηρίξετε μέσα από προγράμματα συγκέντρωσης πραγμάτων, στα οποία μάς έχει βοηθήσει και το Κολλέγιο επανειλημμένα. Με παιχνίδια, επίσης, μέσω του Secret Santa τα Χριστούγεννα, είτε τα Easter Bunny, είτε μαζεύοντας σχολικά είδη τον Σεπτέμβριο.

Εσάς ποια είναι η σχέση μας με το Κολλέγιο;

Το Σχολείο αυτό, παρόλο που δεν είμαι απόφοιτος, το αγαπάω πάρα πολύ. Εκεί πήγαν τα παιδιά μου και ελπίζω τώρα να πάνε και τα εγγόνια μου. Πιστεύω πραγματικά ότι είναι ένα από τα καλύτερα σχολεία που υπάρχουν.

Κωνσταντίνη Βεκρή, γλ

Η Αλεξάνδρα Μαρτίνου, πρόεδρος της Ένωσης Μαζί για το Παιδί, είναι ένα άτομο που βάζει τους άλλους πάνω από τον εαυτό της.

Σε μια σύντομη συνέντευξη, παρουσιάζει στους μαθητές του Γυμνασίου του Κολλεγίου Αθηνών τα βασικά χαρακτηριστικά της δουλειάς της και μας δίνει πληροφορίες για το πώς μπορούμε να ενεργοποιηθούμε και να βοηθήσουμε και εμείς.

ΑΝΑΤΡΕΧΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Αρχαία Αίγυπτος

Ο πολιτισμός της Αρχαίας Αιγύπτου είναι ένας από τους αρχαιότερους στον κόσμο. Επηρέασε πολλούς άλλους πολιτισμούς και εμπνέει εδώ και αιώνες ανθρώπους από όλες τις άκρες της υφελίου. Αποτελεί αντικείμενο θαυμασμού και μελέτης παγκοσμίως για τα σημαντικά του επιτεύγματα, ενώ τα εντυπωσιακά του αρχιτεκτονήματα προσελκύουν χιλιάδες επισκέπτες κάθε χρόνο. Αν και όλοι έχουν μία γενική ιδέα για τον πολιτισμό αυτό, ίσως να αγνοούν μερικές συναρπαστικές πληροφορίες.

Δεν ταριχεύονταν μόνο οι άνθρωποι αλλά και τα ζώα.

Στην Αίγυπτο έχουν ανακαλυφθεί πάνω από 70 εκατομμύρια ταριχευμένα ζώα! Τα ζώα ταριχεύονταν για θρησκευτικούς λόγους, καθώς μουμιοποιημένες γάτες, πουλιά και άλλα ζώα θάβονταν στους ναούς για να τιμήσουν τις αιγυπτιακές θεότητες. Οι Αιγύπτιοι λάτρευαν συγκεκριμένα ζώα, γιατί πίστευαν ότι ήταν οι ενσάρκώσεις θεοτήτων. Αυτή η συνήθεια άκμασε κατά την εικοστή έκτη δυναστεία, όπου οι άνθρωποι άρχισαν να μουμιοποιούν κάθε ζώο ενός συγκεκριμένου είδους ως προσφορά προς τον θεό που αντιπροσώπευε.

Μεταθανάτια ζωή. Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι πίστευαν ότι ο άνθρωπος συνεχίζει να ζει στον Κάτω Κόσμο, όπως ακριβώς ζούσε πριν και ότι μετέφερε μαζί του το σώμα, την προσωπικότητα, το πνεύμα, την ψυχή, το όνομά του και τη σκιά του. Γι' αυτό και συντηρούσαν το σώμα με το τελετουργικό της μουμιοποίησης. Επομένως, σύμφωνα με την αιγυπτιακή αντίληψη περί θανάτου, κάθε άνθρωπος που έφερε μαζί του μετά το θάνατό του τα προαπαιτούμενα και υποβαλλόταν σε μουμιοποίηση θα περνούσε σε έναν επουράνιο παράδεισο.

Πρώτη γυναίκα Φαραώ. Η Χατσεψούτ θεωρείται η πρώτη γυναίκα Φαραώ και ανήκε στην 18η Δυναστεία της Αρχαίας Αιγύπτου. Η Χατσεψούτ ντυνόταν ως άντρας Φαραώ και φορούσε ψεύτικη γενειάδα. Η βασιλεία της ήταν ειρηνική με την κατασκευή μεγάλων έργων, όπως ο ναός της στο Ντέιρ ελ Μπάχρι και ασχολήθηκε με την οικονομική ανάπτυξη της Αιγύπτου.

Ιερογλυφικά. Τα ιερογλυφικά αποτελούν μία από τις αρχαιότερες γραφές. Αν και κανείς δεν έχει μετρήσει ποτέ του τον ακριβή αριθμό, φαίνεται ότι υπάρχουν έως και 700 ιερογλυφικά. Μερικά ιερογλυφικά με τη σημασία τους:

Μαριλένα Λυκιαρδοπούλου, γ4

- — ra, σημαίνει ήλιος
- — pr, σπίτι
- — swt (sw+t), καλαμιά
- — dw, βουνό
- — ntr, σημαίνει θεός; ο χαρακτήρας απεικονίζει σημαία σε έναν ναό
- — ba, σημαίνει 'ψυχή'.
- — dsr, έννοια "φλαμίνγκο": το αντίστοιχο φωνόγραμμα σημαίνει "κόκκινο"

Εδιμβούργο

και άλλες περιοχές στη Σκωτία

➔ Για να φτάσεις στη σκωτσέζικη πρωτεύουσα, πρέπει να πάρεις το τρένο από τον κεντρικό σταθμό King's Cross στο Λονδίνο και να διασχίσεις το κεντρικό Ηνωμένο Βασίλειο με μία πολύ όμορφη διαδρομή περίπου πεντέμισι ωρών. Το τρένο περνάει μέσα από τα καταπράσινα λιβάδια της αγγλικής επαρχίας, τα ομοιόμορφα μικρά χωριά, τους ποταμούς και τις λίμνες, ενώ παράλληλα διασχίζει πολλές αγγλικές πόλεις όπως η York και το Newcastle. Μετά τα σύνορα Αγγλίας και Σκωτίας, το τοπίο αλλάζει λίγο και γίνεται πιο απότομο, με γκρεμούς στη θάλασσα και σκούρα δάση. Καθώς το τρένο μπαίνει στον κεντρικό σταθμό του Εδιμβούργου, το μεγαλοπρεπές κάστρο είναι ορατό.

Το Εδιμβούργο αποκαλείται συχνά «Αθήνα του Βορρά», αφού η ρυμοτομία του είναι παρόμοια με αυτή της Αθήνας. Στο κέντρο της πόλης και στο ψηλό-

τερο σημείο της, βρίσκεται το Κάστρο του Εδιμβούργου, το οποίο ταυτίζεται με την Ακρόπολη. Από το σημείο αυτό στο βάθος, σε απόσταση με το κέντρο της πόλης, διακρίνεται το λιμάνι του Leith, το οποίο θυμίζει τον Πειραιά. Άλλη ομοιότητα της πόλης με την Αθήνα είναι η αξία της πολιτισμικής της κληρονομιάς και των θαυμαστών της μνημείων. Όπως προανέφερα, το παραδοσιακό μεσαιωνικό Κάστρο δεσπόζει στον λόφο του κέντρου. Η κεντρική πλατεία του κάστρου, η πλατεία του Στέμματος, περιλαμβάνει μεταξύ άλλων το παλάτι που διέμενε η βασιλική οικογένεια της Σκωτίας μέχρι τον Μεσαίωνα, το δωμάτιο στο οποίο γεννήθηκε ο Βασιλιάς Τζέιμς ΣΤ΄ της Σκωτίας, καθώς και το μνημείο των Σκωτσέζων πεσόντων στους Παγκόσμιους Πολέμους. Η θέα είναι σαγηνευτική. Φαίνεται ολόκληρη η πόλη, οι δρόμοι, ο σταθμός και η θάλασσα στο βάθος. Κατεβαίνοντας από το Κάστρο, περπατάω στον κεντρικό πεζόδρομο της παλιάς πόλης, το Royal Mile. Σε αυτόν τον δρόμο,

βρίσκονται τα πιο γνωστά κτίρια της πόλης όπως ο Καθεδρικός Ναός, η Βουλή της Σκωτίας και άλλα κυβερνητικά κτίρια. Ο πλακόστρωτος δρόμος περιβάλλεται από γοθτικούς ναούς, καταστήματα με προϊόντα γνήσιου σκωτσέζικου μαλλιού που είναι το παραδοσιακό υλικό της Σκωτίας, ενώ παράλληλα η θάλασσα είναι ορατή στο βάθος. Ο δρόμος αυτός καταλήγει στο Παλάτι Holyroodhouse, την επίσημη κατοικία της Βασίλισσας Ελισάβετ Β' στην πρωτεύουσα της Σκωτίας. Η νέα πόλη περιλαμβάνει κυβερνητικά κτίρια, ξενοδοχεία και έχει πολλά κομψά προάστια που μαζί με την παραδοσιακή παλιά πόλη και τις σκωτσέζικες γεύσεις, όπως το σκωτσέζικο μοσχάρι και το κρέας Haggis, δίνουν μία κοσμοπολιτική εικόνα στο Εδιμβούργο.

Βγαίνοντας από το Εδιμβούργο, το ταξίδι μου συνεχίζεται στα βόρεια της χώρας. Πάιρνω το τρένο και περνάω από μία διαδρομή στις κορυφές των χιονισμένων βουνών της Σκωτίας, με ομίχλη και ρυάκια να τρέχουν από κάθε κορυφή. Κάθε τόσο το

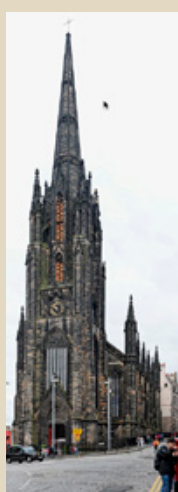

τρένο σταματάει σε σταθμούς μικρών τοπικών χωριών με γοθτικές εκκλησίες. Το τοπίο αποπνέει μία αίσθηση μεγαλοπρέπειας αλλά και γαλήνης. Μετά από περίπου τρεις ώρες, φτάνω στην πόλη του Inverness, τη μεγαλύτερη πόλη της Βόρειας Σκωτίας. Η πόλη είναι μικρή αλλά κομψή με τον ποταμό Ness να τη διασχίζει. Από την πόλη αυτή μέχρι την απέναντι μεριά του Ηνωμένου Βασιλείου εκτείνεται η τεράστια και θρυλική Λίμνη Λοχ Νες. Από το Inverness, λοιπόν, παίρνω το λεωφορείο για να φτάσω στην άλλη άκρη της χώρας μετά από μία διαδρομή δύο ωρών δίπλα στη Λίμνη. Ο δρόμος περιβάλλεται από βλάστηση, πυκνή αυτή τη φορά σε αντίθεση με τις παγωμένες κορυφές, και σκούρα δέντρα που αγκαλιάζουν την πλαγιά. Στην όχθη της λίμνης δεσπόζει το μεσαιωνικό κάστρο Urquhart.

Μετά από τη διαδρομή μέσα στη σκούρα λίμνη, στα απότομα βουνά, στα δέντρα και με τις χιονισμένες κορυφές να διαφαίνονται στο βάθος, φτάνω στην άλλη μεριά της λίμνης, και συνεπώς, και στην ακτή της χώρας που βρέχεται από τον Ατλαντικό Ωκεανό. Εκεί διαμένω στο παραθαλάσσιο γραφικό χωριό Fort William, στο οποίο είναι έντονη η αλιευτική δραστηριότητα. Το χωριό βρίσκεται στις ακτές ενός κόλπου που εισέρχεται στην ξηρά και έτσι εί-

ναι σχετικά κοντά σε προορισμούς ορειβασίας στα βουνά και περιπάτου. Παρόλα αυτά, το χωριό διατηρεί τον παραθαλάσσιο χαρακτήρα του ακόμα και στις γεύσεις του όπως είναι ο σκωτσέζικος σολομός και η παραδοσιακή σούπα με θαλασσινά. Τα άγρια βουνά των Highlands, όπως αποκαλούνται, είναι ορειβατικοί προορισμοί και μαγευτικά φυσικά τοπία. Από το χωριό αυτό ξεκινά ο σιδηρόδρομος που χρησιμοποιήθηκε στην ταινία του Harry Potter και καταλήγει σε ένα άλλο παραθαλάσσιο χωριό, το Mallaig, από το οποίο αναχωρούν δρομολόγια για τα νησιά της Σκωτίας καθημερινά. Στη διαδρομή από το ένα χωριό στο άλλο διασχίζω και τη μεγάλη πέτρινη γέφυρα με τις καμάρες, η οποία φαίνεται πολλές φορές στην ταινία (Glenfinnan Viaduct). Η θέα είναι μαγευτική. Από τη μία μεριά της γέφυρας διακρίνονται τα απότομα βράχια πάνω στα οποία σκάει η φουρτουνιασμένη θάλασσα και από την άλλη οι κορυφές.

Φεύγοντας από τα βόρεια, κατευθύνομαι νότια στον τελικό μου προορισμό, τη Γλασκόβη. Για να φτάσω εκεί, παίρνω το επαρχιακό τρένο το οποίο διασχίζει τις κορυφές. Η βλάστηση πάλι εξασθενεί λόγω του κρύου. Υπάρχει πολλή ομίχλη και κάθε τόσο εμφανίζεται μία λίμνη, ενώ διακρίνονται ρυάκια να τρέ-

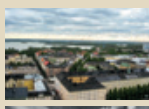

χουν από κάθε κορυφή. Τα χωριά εκεί πάνω είναι πιο απομονωμένα και οι σταθμοί τους μικρότεροι, σε αντίθεση με τα χωριά της πεδινής χώρας. Σταδιακά, το τρένο αρχίζει την κατάβαση και μετά από λίγο μπαίνουμε στον σταθμό της Γλασκόβης. Η Γλασκόβη, αν και όχι πρωτεύουσα, είναι η μεγαλύτερη πόλη της Σκωτίας σε έκταση και πληθυσμό. Είναι σχετικά πιο μοντέρνα και δεν έχει την ιστορία του Εδιμβούργου. Παρόλα αυτά, η σοβαρότητα και η κομψότητά της την καθιστούν μοναδική. Οι μεγάλες πλατείες με τα επιβλητικά κτίρια, οι φαρδιοί δρόμοι, ο Καθεδρικός Ναός και το διάσημο μουσείο Kelvingrove με ενδιαφέροντα εκθέματα όλων των κατηγοριών προσδίδουν μια γοητεία στην πόλη. Εκεί το ταξίδι μου τελειώνει. Μετά από κάποιες μέρες, παίρνω το τρένο και επιστρέφω στο Λονδίνο. Η εμπειρία αυτή ήταν πραγματικά ξεχωριστή. Μέσω αυτής θαύμασα πανέμορφα τοπία, ένιωσα τον ρυθμό ζωής στις πιο κοσμοπολίτικες πόλεις του Βασιλείου, επισκέφθηκα από κοντά ιστορικά σημεία που είχα ακούσει προηγουμένως και γνώρισα τον σκωτσέζικο πολιτισμό. Διαθέτοντας από μεγαλοπρεπείς πόλεις με τους γοθτικούς ναούς και κάστρα, δάση, λίμνες μέχρι απομονωμένα ορεινά χωριουδάκια, η Σκωτία είναι ικανή να ικανοποιήσει κάθε επισκέπτη. Ελπίζω να καταφέρω να ξαναπάω σύντομα!

Άρης Τσομώκος, γ8

Ελσίνκι

➔ Το Ελσίνκι είναι η πρωτεύουσα της Φινλανδίας και μία από τις ομορφότερες πόλεις της βόρειας Ευρώπης. Η μικρή αυτή πόλη, με πληθυσμό ένα εκατομμύριο κατοίκους, γοητεύει τον επισκέπτη με τη μοναδική ομορφιά της. Μία από τις μεγαλύτερες ιδιομορφίες του Ελσίνκι είναι η εξαιρετικά ενδιαφέρουσα αρχιτεκτονική της, η οποία αποτελεί ένα μείγμα μοντέρνου, ρώσικου, art nouveau και νεοκλασικού στυλ. Ιδιαίτερα εντυπωσιακές είναι επίσης οι εκκλησίες της πόλης, όπως ο λουθηρανικός καθεδρικός ναός, ο ρώσικος ναός Ουσπένσκι και η εκκλησία Τεμπελιαούκιο, η οποία διαθέτει πέτρινους τοίχους και χάλκινη οροφή με

180 παράθυρα. Άλλα σημαντικά μνημεία είναι το φρούριο Σουομενλίνα, το οποίο χτίστηκε από τους Σουηδούς μετά τον μεγάλο βόρειο πόλεμο και βρίσκεται σε ένα μικρό νησί κοντά στην πόλη, το μνημείο Σιμπέλιους προς

τιμήν του ομώνυμου Φινλανδού συνθέτη, ο εντυπωσιακός ζωολογικός κήπος, ο οποίος επίσης βρίσκεται πάνω σε ένα μικρό νησί και το μουσείο μοντέρνας τέχνης Κιάσμα.

Φίλιππος Φούφας, γ8

Μόναχο

Η καρδιά της Γερμανίας

➔ Το Μόναχο, μια από τις μεγαλύτερες και πιο πρωτοποριακές πόλεις της Γερμανίας, είναι αναμφισβήτητα ένα σημαντικό οικονομικό και πολιτισμικό κέντρο.

Το Μόναχο προσφέρει στον ταξιδιώτη αξέχαστες εμπειρίες και έντονες συγκινήσεις. Έχει συνδεθεί πλήρως με το Deutsches Museum, το μεγαλύτερο μουσείο τεχνολογίας στον κόσμο. Για τους ταξιδιώτες που ενδιαφέρονται για το πώς μοιάζει ο πρώτος ηλεκτρονικός υπολογιστής ή πώς ένωσαν οι μεταλλωρύχοι μέσα στα ασφυκτικά ορυχεία, το μουσείο τεχνολογίας του Μονάχου είναι ο ιδανικός προορισμός. Μια άλλη ενδιαφέρουσα δραστηριότητα για όποιον επισκεφτεί το Μόναχο είναι μία βόλτα στον ζωολογικό κήπο Hellabrum.

Ο επισκέπτης μπορεί να παρατηρήσει στον ζωολογικό κήπο εκατοντάδες είδη ζώων, να γευματίσει σε μία από τις πολλές καντίνες που διαθέτει το πάρκο και να αγοράσει αναμνηστικά από το κατάστημα του κήπου. Ακόμη για τους λάτρεις των αυτοκινήτων η πόλη βρίσκεται λίγα χιλιόμετρα μακριά από το μουσείο της μεγάλης αυτοκινητο-

βιομηχανίας BMW.

Το Μόναχο διαθέτει όμορφα αξιοθέατα που αξίζει ο κάθε ταξιδιώτης να δει, να παρατηρήσει αλλά, κυρίως, να θαυμάσει.

Γιώργος Νάκας, β5

Πράγα

➤ Έναν εξαιρετικό προορισμό στην κεντρική Ευρώπη αποτελεί η Πράγα. Χτισμένη τον Μεσαίωνα, η τσεχική πρωτεύουσα δεν έχει πασίγνωστα αξιοθέατα, όπως οι δημοφιλέστεροι ευρωπαϊκοί προορισμοί, αλλά χαρακτηρίζεται από την υπέροχη αρχιτεκτονική της. Διαθέτοντας πολύχρωμα μπαρόκ κτήρια και πανέμορφες εκκλησίες γοτθικού ρυθμού μέχρι μεσαιωνικά παλάτια και κλασικές πλατείες, η πόλη μπορεί να ικανοποιήσει και τον πιο απαιτητικό επισκέπτη.

Η Γέφυρα του Καρόλου, η Πλατεία της Παλιάς Πόλης και ο Καθεδρικός Ναός του Αγίου Βίτου είναι μερικά μόνο από όσα έχει να προσφέρει. Είναι σίγουρο πως μία απόδραση στη μαγευτική αυτή πόλη, οποιαδήποτε εποχή του χρόνου, θα μείνει αξέχαστη σε κάθε επισκέπτη. Εξάλλου, αρκεί μόνο μία βόλτα στην Πράγα, για να κερδίσει οποιονδήποτε!

Φίλιππος Χατζήμπεης, γ8

Βερολίνο

➤ Το Βερολίνο είναι μία από τις πιο μεγάλες πόλεις της Γερμανίας, ένα καταπληκτικό μέρος με απίστευτα αξιοθέατα. Οι μέρες εκεί περνάνε γρήγορα, γεμάτες με απίστευτες αναμνήσεις για κάθε άνθρωπο που επισκέπτεται αυτή την υπέροχη πόλη. Καθώς μπαίνεις στην πόλη, βλέπεις σε κάθε δρόμο ένα παλιό παλάτι ή ένα αρχαίο κάστρο που κρύβει μέσα του απίστευτες ιστορίες. Το Βερολίνο φημίζεται ακόμα για τα μικρά μαγαζιά του καθώς και τις καφετερίες και τα εστιατόριά του. Επιπρόσθετα είναι μια πόλη με ανθρώπους από όλον τον κόσμο που σπουδάζουν ή ψάχνουν για δουλειά, κάτι που κάνει τον επισκέπτη να νιώθει μία οικειότητα, ακόμα και αν το επισκέπτεται για πρώτη φορά.

Δημήτρης Χούτας, α8

Μνημεία του Κόσμου

Άγαλμα της Ελευθερίας

Συμβολισμοί & γενικά χαρακτηριστικά

➤ Το επιβλητικό αυτό κτίσμα ήταν δώρο της Γαλλίας στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής προκειμένου να εξασφαλιστεί διεθνής φιλία μεταξύ των δύο κρατών. Ήταν πρόταση του Γάλλου πολιτικού Εντουάρ ντε Λαμπουλέ και σχεδιαστές του υπήρξαν ο Φρεντερίκ Μπαρτολντί και ο διάσημος μηχανικός Γκουστάβ Άιφελ. Είναι κατασκευασμένο από λεπτά φύλλα χαλκού και η φλόγα του πυρσού που κρατάει καλύφθηκε το 1986 με φύλλα χρυσού 24 καρατίων. Αρχικά, κατασκευάστηκε στο Παρίσι, μεταφέρθηκε στη Νέα Υόρκη, συναρμολογήθηκε ξανά και εγκαινιάστηκε το 1886. Τη χρονιά εκείνη αποτελούσε την ψηλότερη κατασκευή της πόλης. Πρόκειται για το άγαλμα μιας γυναίκας που φορά μανδύα και κρατά έναν πυρσό και μία πλάκα. Λέγεται ότι το πρόσωπο της γυναίκας διαμορφώθηκε σύμφωνα με τη μητέρα ενός από τους σχεδιαστές. Κοιτά νοτιοανατολικά και όλα τα πλοία που μπαίνουν στο λιμάνι έχουν τη δυνατότητα να το θαυμάσουν. Αντιπροσωπεύει την Ελευθερία, όπως μαρτυρά και το όνομά του, τη Δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ελπίδα. Αποτελεί το χαρακτηριστικότερο σύμβολο της Νέας Υόρκης και κατ' επέκταση των Ηνωμένων Πολιτειών. Εκτός όμως από τον γενικό συμβολισμό κρύβει και πολλούς επί μέρους:

- Πυρσός, δάδα: Ο πυρσός που κρατά στο δεξί χέρι συμβολίζει τη διαφώτιση του κόσμου και «φωτίζει» στον λαό τον δρόμο για την ελευθερία.
- Ακτίνες στο στέμμα της: Οι επτά ακτίνες στο στέμμα του αγάλματος λέγεται ότι αντιπροσωπεύουν τις επτά ηπείρους ή τις επτά θάλασσες. Παρόλα αυτά, σύμφωνα με άλλη εκδοχή, οι ακτίνες αποτελούν φωτοστέφανο και προβάλλουν τη διάδοση του πολιτισμού και μία μεγαλειώδη, «θεϊκή» κατά κάποιον τρόπο, όψη του έργου.
- Πλάκα: Η πλάκα που κρατά στο αριστερό της χέρι γράφει το εξής: July IV, MDCCLXXVI που είναι η ημερομηνία της αμερικανικής ανεξαρτησίας (4 Ιουλίου 1776). Τονίζει την τήρηση των νόμων.

- Σπασμένες αλυσίδες και κεφαλή τσεκουριού: Βρίσκονται στα πόδια της γυναίκας και συμβολίζουν το τέλος της τυραννίας, κάθε μορφής υποταγής και καταπίεσης και την έναρξη μίας γόνιμης περιόδου.
- Κίνηση στο πόδι του αγάλματος: Ουσιαστικά είναι μία λεπτομέρεια που σχεδιάστηκε για αισθητικούς λόγους και δείχνει ότι το άγαλμα είναι «οδηγός» του λαού στο μονοπάτι της ελευθερίας, το οποίο φωτίζει με τον πυρσό!
- Ελληνικό στοιχείο αγάλματος: Όσο περίεργο κι αν ακούγεται, το άγαλμα έχει και ελληνικά στοιχεία. Εκτός από τα ρούχα του, το δεύτερο δάχτυλο του ποδιού της είναι μακρύτερο από το μεγάλο, έχει δηλαδή το αρχαίο ελληνικό πόδι και φοράει σανδάλια.

Άρης Τσομώκος, γ8

Εμβληματικά

Κτήρια της Αθήνας

➤ **Πύργος των Αθηνών.** Ο Πύργος των Αθηνών είναι το ψηλότερο κτήριο στην Ελλάδα. Έχει ύψος 102 μέτρα. Ο ουρανοξύστης χτίστηκε τη χρονική διάρκεια 1970-1973 με σχέδια των αρχιτεκτόνων, Ιωάννη Βικέλα και Ιωάννη Κυμπρίτη. Ο Πύργος των Αθηνών έχει 25 ορόφους, όπου στεγάζονται κυρίως γραφεία.

➤ **Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.** Το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών άνοιξε τις πύλες του για πρώτη φορά το 1991 και έγινε ισχυρός πόλος έλξης της πολιτιστικής ζωής της Αθήνας. Η κύρια αίθουσα συναυλιών του Μεγάρου, που ονομάζεται «αίθουσα Χρήστος Λαμπράκης» έχει χωρητικότητα περίπου 2.000 ατόμων. Το Μέγαρο φημίζεται για τους μεγάλους πολυελαίους του. Ο ένας από αυτούς έχει ύψος 14 μέτρα.

➤ **Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος.** Ένα από τα νεότερα αξιοθέατα της πρωτεύουσας είναι το Κ.Π.Ι.Σ.Ν, όπου στεγάζεται η νέα Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος καθώς και η Εθνική Λυρική Σκηνή. Το Ίδρυμα φημίζεται για το θεόρατο πάρκο του όπου μπορεί κανείς να ασχοληθεί με διάφορες δραστηριότητες. Είναι το πρώτο έργο του Ιταλού αρχιτέκτονα Renzo Piano στην Ελλάδα. Το τιτάνιο αυτό έργο διήρκεσε από το 2008 έως το 2016. Το ΚΠΙΣΝ άνοιξε τις πύλες του τον Αύγουστο του 2016 και παραδόθηκε στην ελληνική κοινωνία στις 23 Φεβρουαρίου 2020.

➤ **Μουσείο Ακρόπολης.** Με αρχιτέκτονα τον Joel Rutten και συνεργαζόμενο αρχιτέκτονα στην Ελλάδα τον Μιχάλη Φωτιάδη (και τους συνεργάτες του), το Μουσείο Ακρόπολης αξιοποιεί το φως και, ως δείγμα σύγχρονης αρχιτεκτονικής, εντάχθηκε πλήρως στον ιστό της Αθήνας. Το Μουσείο εγκαινιάστηκε στις 20 Ιουνίου 2009 έπειτα από εργασίες που κράτησαν έξι χρόνια.

➤ **Βουλή των Ελλήνων.** Έμβλημα της νεότερης Αθήνας και σύμβολο της Ελληνικής Δημοκρατίας, η Βουλή των Ελλήνων είναι ένα από τα παλαιότερα δημόσια κτίρια της πρωτεύουσας. Το κτήριο χτίστηκε την περίοδο 1836-1843 σε σχέδια του Φρίντριχ φον Γκέρτνερ, επίσημου αρχιτέκτονα της Βαυαρίας. Το κτήριο αποτέλεσε την κατοικία του βασιλιά Όθωνα και της Αμαλίας το 1843. Ύστερα από αρκετά χρόνια, το 1909, ξέσπασε πυρκαγιά, η οποία κατέστρεψε ολοκληρωτικά την κεντρική πτέρυγα. Το 1918 η Βουλή μετατρέπεται σε νοσοκομείο τραυματιών πολέμου. Δέκα χρόνια μετά αποφασίζεται η κατασκευή του μνημείου του άγνωστου στρατιώτη μπροστά από το κτήριο της Βουλής των Ελλήνων προς τιμήν των πεσόντων στους πολέμους.

Γιώργος Νάκας, β5

ΗΘΙΚΕΣ ΑΞΙΕΣ

και η έλλειψή τους
στην εποχή μας

Ζούμε σε μια εποχή στην οποία παρατηρείται αντιπαράθεση ανάμεσα σε αυτό που πρεσβεύουν οι ηθικές αξίες και σε αυτό που διακηρύσσει η κοινωνία. Καθημερινά η ανθρωπότητα υποφέρει από πολέμους, έλλειψη ανοχής στη διαφορετικότητα και υπερκατανάλωση υλικών αγαθών. Είναι αναντίρρητα αποδεκτό πως οι ηθικές αξίες είναι αναγκαίες για όλους μας και ιδίως τους νέους. Ηθικές αξίες, όπως ο σεβασμός, η υπομονή, η σταθερότητα και η υπευθυνότητα, αποτελούν αναπόσπαστες προϋποθέσεις για τον ενεργό και δυναμικό ρόλο που καλείται να διαδραματίσει ο νέος στην πολύπλοκη και πολυμορφική κοινωνία του σήμερα.

Η δημιουργικότητα συνιστά μια από τις σημαντικότερες αξίες, αφού για να μπορέσουν οι νέοι να επιτύχουν στην επαγγελματική τους σταδιοδρομία καλούνται να είναι δημιουργικοί. Άλλωστε, η σταθερότητα και η προσήλωση των ανθρώπων στον στόχο τους αποτελεί ένα

σημαντικό εφόδιο για την επιτυχία. Επιπρόσθετα, η κοινωνικότητα είναι καθοριστικής σημασίας για τους νέους, διότι δεν είναι δυνατόν να επιτύχει κάποιος στη ζωή του χωρίς να έχει τη δεξιότητα να συναναστρέφεται με τους συνανθρώπους του. Ταυτόχρονα, η συνεργασία είναι εργαλείο για την επιτυχία, επειδή πολλοί στόχοι δεν μπορούν να επιτευχθούν μόνο μέσω της ατομικής εργασίας, αλλά απαιτούν ομαδικό πνεύμα. Είναι γεγονός πως η συνδρομή στα προβλήματα του συνανθρώπου μας μπορεί να συντελέσει στην ευημερία της κοινωνίας. Ακόμα, άλλη μία αναφαίρετη ηθική αξία για τους νέους είναι η δικαιοσύνη, επειδή γεννά ασφάλεια δικαίου και μας

προτρέπει να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι. Μέσω αυτής ανταμειβόμαστε για τις καλές πράξεις μας και τιμωρούμαστε για τα ατοπήματα μας.

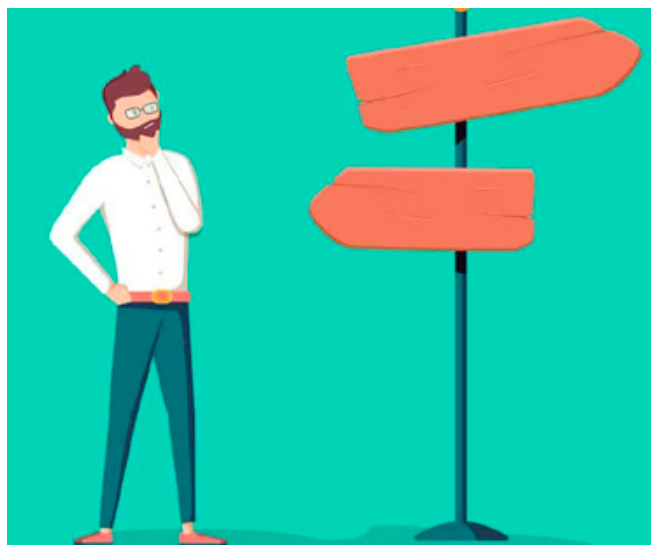
Περαιτέρω, σπουδαία ηθική αξία είναι η ειλικρίνεια, αφού οι άνθρωποι οι οποίοι είναι φιλαλήθεις παραμένουν αξιοπρεπείς καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους. Τέλος, η υπευθυνότητα καθίσταται μια από τις κύριες αξίες για τους νέους, γιατί οι περισσότεροι έχουν συνηθίσει να στηρίζονται στους γονείς τους και, όταν αναπόφευκτα βγαίνουν από τον δικό τους μικρόκοσμο, έρχονται αντιμέτωποι με την πραγματικότητα και διαπιστώνεται η ανεπάρκειά τους στην αντιμετώπιση δύσκολων

καταστάσεων.

Για να μπορέσουν να καλλιεργηθούν αυτές οι αξίες στους νέους, το σχολείο και η οικογένεια οφείλουν να συνεισφέρουν στην εκμάθηση των ηθικών αξιών, ώστε να ξεπερνούν τις αντιξοότητες που θα συναντήσουν. Το σχολείο είναι το πλέον αρμόδιο να βοηθήσει τους νέους να συνειδητοποιήσουν ότι ο σκοπός τους στη ζωή δεν είναι η απόκτηση υλικών αξιών αλλά ηθικών. Τον σπουδαιότερο ρόλο, όμως, επιτελεί η οικογένεια. Οι γονείς είναι εκείνοι που θα μάθουν στα παιδιά ποιες είναι οι πραγματικές αξίες της ζωής και πώς μπορεί να επιτευχθεί η ευτυχία χωρίς το ανελέητο κυνήγι του χρήματος και της δόξας, καθώς αξίες όπως η γενναιοδωρία, η φιλία, η ελευθερία, η δικαιοσύνη και η ειρήνη είναι απαραίτητες για όλους και όλες μας.

Συμπεραίνουμε, επομένως, ότι η υιοθέτηση ηθικών αξιών από όλους είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη διάπλαση της προσωπικότητας και την πρόοδο του ατόμου αλλά και για τη δίκαιη και εύρυθμη λειτουργία της κοινωνίας.

Γιώργος Κουντατζής, β4

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ

Ποια σημαντικά χαρακτηριστικά της προσωπικότητας την οριοθετούν;

Για την επιτυχία στη ζωή απαιτούνται, βέβαια, η εκπαίδευση, η εμπειρία και η επάρκεια στον επαγγελματικό τομέα της ζωής του κάθε ανθρώπου. Ωστόσο, είναι η προσωπικότητα αυτή που επηρεάζει καθοριστικά τις επιτυχίες. Υπάρχουν ορισμένα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας που τα συναντάμε πιο συχνά στους ανθρώπους που επιτυγχάνουν στην επαγγελματική τους ζωή. Είναι σημαντικό να δούμε ορισμένα από τα σημαντικά χαρακτηριστικά της προσωπικότητας των επιτυχημένων επαγγελματιών, διότι μπορεί έτσι να αντλήσουμε κάποια διδάγματα που θα μας βοηθούν διαχρονικά στην επίτευξη των στόχων μας:

Αυτογνωσία

Στον δρόμο της επιτυχίας είναι πρωταρχική προϋπόθεση να αντιλαμβάνεται κάποιος καλά τα δυνατά και αδύνατα σημεία του, τα ενδιαφέροντά του, το τι θέλει στη ζωή του και το πώς θα ήθελε να τον βλέπουν οι συνάνθρωποι και η οικογένειά του.

Αυτοπειθαρχία

Χωρίς τήρηση των αποφάσεων που λαμβάνει ο ίδιος ο άνθρωπος για τον εαυτό του και για την επίτευξη των στόχων του δεν μπορεί να υπάρχουν επιτυχίες. Στη ζωή είναι πάρα πολλοί οι πειρασμοί και οι περισπασμοί, που αποσπούν την προσοχή ή κλέβουν τον πολύτιμο χρόνο που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων. Αυτός που δεν μπορεί να αυτοπειθαρχεί, δεν θα καταφέρει να φτάσει στους στόχους του.

Αυτοπεποίθηση

Η αυτοπεποίθηση πρέπει να βασίζεται σε στέρεες και αποδεδειγμένες βάσεις. Η αυτοπεποίθηση δεν αποκτιέται εύκολα. Χρειάζεται κόπος, εκπαίδευ-

ση και εμπειρίες. Χωρίς αυτοπεποίθηση δεν έρχεται η επιτυχία. Γι' αυτό ο επιτυχημένος επαγγελματίας επενδύει χρόνο και κόπο, για να αποκτήσει και να καλλιεργήσει την αυτοπεποίθηση, διότι θα του είναι ένα εξαιρετικό εφόδιο στον αγώνα της ζωής.

Ενθουσιασμός για ένα όραμα

Τα άτομα που έχουν ένα όραμα για ένα συγκεκριμένο αντικείμενο, για μια ιδέα ή κοινωνική αποστολή μπορούν με τον ενθουσιασμό που τους χαρακτηρίζει να εμπνέουν, να ευαισθητοποιούν και να κινητοποιούν και άλλους. Οι άνθρωποι μπορούν να διαισθάνονται τον ενθουσιασμό, το ενδιαφέρον και την πίστη, που κάποιο άτομο πιθανόν να έχει για την πραγματοποίηση κάποιου οράματος, στόχου ή μιας αποστολής. Σίγουρα αυτός, που μπορεί και εμπνέει τους άλλους χάρις στον μετρημένο, ισοζυγισμένο και αγνό ενθουσιασμό του, αλλά και χάρις στις πράξεις του, θα έχει ένα βασικό εφόδιο για την επιτυχία.

Θετική προσέγγιση και αισιοδοξία

Η αισιοδοξία και η θετική προσέγγιση είναι βασικά χαρακτηριστικά της προσωπικότητας των πετυχημένων ανθρώπων, σε όλους τους τομείς των δραστηριοτήτων τους.

Η πίστη για θετική εξέλιξη των προσπαθειών, για την επίτευξη των στόχων κάποιου ανθρώπου συνοδεύεται συνήθως από τρόπους σκέψης που βοηθούν στο να αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά τα αναπόφευκτα εμπόδια κάθε δράσης που εμφανίζονται στον δρόμο προς την επιτυχία.

Επιμονή

συνοδευόμενη από σκληρή δουλειά, χωρίς παρορμητικότητα και με υπομονή

Οι δυσκολίες, οι αποτυχίες, οι κακουχίες και κάθε είδους εμπόδια, απρόβλεπτα και μη απρόβλεπτα, είναι αναπόφευκτο μέρος της κάθε ανθρώπινης προσπάθειας προς την επίτευξη οποιουδήποτε σημαντικού στόχου. Ο επιτυχημένος άνθρωπος αντέχει. Ξέρει καλά ότι θα δη-

μιουργούνται στον δρόμο του εμπόδια, τα περιμένει και προετοιμάζεται να τα αντιμετωπίζει. Η προοπτική ανάλυσης των εμποδίων και των κινδύνων που τον περιμένουν του επιτρέπει να παραμένει ψύχραιμος στις αντιξοότητες.

Ήθος, με συνέπεια και ειλικρίνεια

Η συνέπεια, η ειλικρίνεια, η τιμιότητα, η ευσυνειδησία και οι υγιείς αρχές του ήθους και του δικαίου είναι απαραίτητες συνιστώσες για μια διαρκή και καλά θεμελιωμένη επιτυχία στη ζωή. Ο επιτυχημένος άνθρωπος είναι δίκαιος με όλους. Η επιτυχία χωρίς δικαιοσύνη και σεβασμό προς τον συνάνθρωπο δεν είναι πραγματική αλλά παροδική και χωρίς αξία.

Κοινωνική δικτύωση

Η επιτυχία στη ζωή του κάθε επαγγελματία απαιτεί εκπαίδευση, προσόντα, ικανότητες και επάρκεια στον τομέα του. Ωστόσο η δικτύωση σε κοινωνικό και επαγγελματικό επίπεδο είναι πάρα πολύ σημαντική, με τεράστιο ρόλο στην επί-

τευξη των στόχων. Η δικτύωση, δηλαδή η ανάπτυξη και καλλιέργεια εποικοδομητικών σχέσεων με άλλους ανθρώπους, με στόχο τη διασκέδαση και την αλληλοβοήθεια αποτελεί θεμελιώδες χαρακτηριστικό της κοινωνίας των ανθρώπων. Χωρίς ορθή κοινωνική δικτύωση οι πιθανότητες επιτυχιών στη ζωή λιγοστεύουν.

Προσήλωση στον στόχο

Η προσήλωση στον στόχο είναι κύριο χαρακτηριστικό της προσωπικότητας των επιτυχημένων ανθρώπων. Το να ξέρει καλά κάποιος το τι θέλει να πετύχει και προς ποια κατεύθυνση θέλει να κινηθεί είναι το πρώτο βήμα του μεγάλου και δύσκολου δρόμου προς την επιτυχία. Η προσήλωση στον στόχο, χωρίς αποπροσανατολισμό και απώλεια ενέργειας σε άσκοπες κινήσεις, αποτελεί ένα σημαντικό πλεονέκτημα της προσωπικότητας των επιτυχημένων ανθρώπων.

Καλή ακρόαση των άλλων και η συμπάθεια

Ο αποτελεσματικός επαγγελματίας ξέρει και ακούει καλά και προσεκτικά τους συνομιλητές του. Γνωρίζει ότι οι άνθρωποι με τους οποίους συναναστρέφεται μπορεί να είναι πηγή γνώσεων. Η ικανότητα κατανόησης και συμπάθειας προς τους άλλους προσφέρουν πολύτιμες υπηρεσίες στο άτομο που διψά για επιτυχίες.

Προσαρμοστικότητα με ευελιξία

Η ακαμψία στη ζωή μπορεί να έχει κόστος. Όμως το ίδιο ισχύει και για την ευελιξία. Η προσαρμοστικότητα είναι ικανότητα του ατόμου να αλλάζει τον τρόπο δράσης ή κατεύθυνσης ανάλογα με τις εξελίξεις που του συμβαίνουν. Η επιλογή της σωστής στάσης εξαρτάται ανάλογα με το κάθε πρόβλημα που προκύπτει, είναι θέμα κρίσης της κάθε προσωπικότητας. Είναι η κρίση αυτή, σε σχέση με την προσαρμοστικότητα, που παίζει καθοριστικό ρόλο στην επιτυχία στη ζωή. Είναι βέβαια αδύνατο να εφαρμοστούν όλα τα επιμέρους χαρακτηριστικά της προσωπικότητας που οδηγούν έναν άνθρωπο σε επιτυχίες. Ωστόσο, η μελέτη και η ανάλυση του τρόπου σκέψης των επιτυχημένων ανθρώπων μπορεί να προσφέρει πολλά σε όλους όσους επιθυμούν έντονα να πετυχαίνουν στην επαγγελματική τους ζωή.

Ερινίκη Κωστούλα, γ4

ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ & ΙΤΑΛΙΑ

Πομπηία

Προχθές, για να «γιορτάσω» τα γενέθλιά μου, πήγα στην Πομπηία, μια ώρα μακριά από την Νάπολη. Μια πολιτεία να φανταστείς σαν το Ηράκλειο, με δρόμους και σπίτια χωρίς στέγες. Γύριζα ολημέρα τα στενά σοκάκια, έμπαινα στα σπίτια-οι αυλές, τα δωμάτια, οι τοιχογραφίες, τα περβολάκια-μόνο οι σπιτονοικοκύρηδες έλειπαν.

Ν. Καζαντζάκης, Επιστολές προς Γαλάτεια, ο.π., σ. 244

Αδιαμφισβήτητο, ο Νίκος Καζαντζάκης αποτελεί τον κατεξοχήν Έλληνα λογοτέχνη δεμένο με τη γενέτειρά του, την Κρήτη. Πολλά από τα έργα του, όπως ο «Καπετάν Μιχάλης», έχουν γίνει σύμβολα της κρητικής ψυχής. Παρόλα αυτά, ο Καζαντζάκης φαίνεται να θέλγεται και από πολλούς ξένους πολιτισμούς, άλλοτε της Δύσης και άλλοτε της Ανατολής. Ο ίδιος αναφέρει σε ένα γράμμα του στον φίλο του Παντελή Πρεβελάκη, πως αισθάνεται σαν σύντροφος και οπαδός του Οδυσσέα, όχι του ομηρικού, αλλά του δαντικού, ο οποίος αποφασίζει να συνεχίσει την περιπλάνησή του ακόμα και μετά την επιστροφή του στην Ιθάκη για να γνωρίσει νέους πολιτισμούς. Μία από τις χώρες που πραγματικά γοήτευσε τον συγγραφέα με τον λαμπρό πολιτισμό της ήταν η Ιταλία. Στο βιβλίο

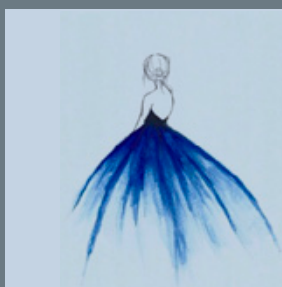
του «Αναφορά στον Γκρέκο», ο Καζαντζάκης αναφέρει: «Να 'σαι νέος, είκοσι πέντε χρονών, γερός, να μην αγαπάς κανένα πρόσωπο ορισμένο, άντρα ή γυναίκα, που να σου στενεύει την καρδιά και να μη σε αφήνει να αγαπήσεις με ίση αφιλοκέρδεια και σφοδρότητα τα πάντα, και να οδοιπορείς πεζός, ολομόναχος, μ' ένα δισάκι στον ώμο, από την μιαν άκρα ως την άλλη, στην Ιταλία, και να'ναι άνοιξη και να μπαίνει το καλοκαίρι και να'ρχονται, φορτωμένοι φρούτα και βροχές, ο χινόπωρος και ο χειμώνας-θαρρώ ο άνθρωπος θα'ταν αναίδεια να θέλει μεγαλύτερη ευτυχία». Ο Καζαντζάκης επισκέφθηκε πολλές φορές την Ιταλία και μελέτησε σε βάθος την ιστορία και τον πολιτισμό της. Ακόμα, μετέφρασε, συχνά χρησιμοποιώντας την κρητική ντοπιολαλιά, πληθώρα έργων σπουδαίων Ιταλών συγγραφέων τα οποία επηρέασαν σημαντικά τη σκέψη του, όπως τα «Decameron» του Βοκάκιου, «La Calandria» του Bibbiena, «Questa sera si recita a soggetto» του Pirandello, «Ο ηγεμόνας» του Machiavelli και κυρίως, ο ακρογωνιαίος λίθος της δυτικής διανόησης, η «θεία κωμωδία» του Δάντη. Τέλος, ένα από τα σημαντικότερα μυθιστορήματα του Καζαντζάκη είναι «Ο φτωχούλης του Θεού», το οποίο πραγματεύεται τη ζωή του Ιταλού Αγίου Φραγκίσκου της Ασίζης.

Φίλιππος Φούφας, γ8

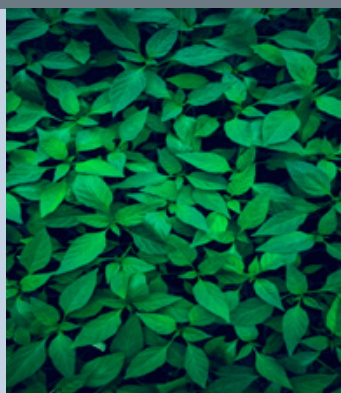

Η Ψυχολογία των χρωμάτων

Τα πάντα γύρω μας αποτελούνται από χρώματα, ο κόσμος που βλέπουμε είναι οτιδήποτε άλλο εκτός από το ασπρόμαυρο. Χρώμα είναι η ποιότητα ενός αντικειμένου ή μιας ουσίας σε σχέση με το φως που ανακλάται από το αντικείμενο. Εκτός από αυτό, το χρώμα είναι ένα εξαιρετικά ισχυρό ψυχολογικό εργαλείο που χρησιμοποιείται σε ολόκληρο τον κόσμο. Σχεδόν όλοι έχουν ένα αγαπημένο χρώμα. Ακόμα και όσοι δεν έχουν συγκεκριμένη προτίμηση, τους ελκύουν κάποια χρώματα περισσότερο από άλλα.

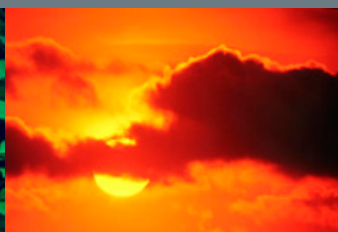
Το μπλε, το χρώμα του ωκεανού, συνδέεται συχνά με την αίσθηση της ηρεμίας! Έτσι εκείνοι που το αγαπούν είναι συχνά σε θέση να βρουν την ειρήνη και την ηρεμία σε μέρη, όπου άλλοι δεν μπορούν. Οι άνθρωποι που αγαπούν να φορούν μπλε λέγεται πως είναι ευχάριστοι σαν παρέα και εχέμυθοι.

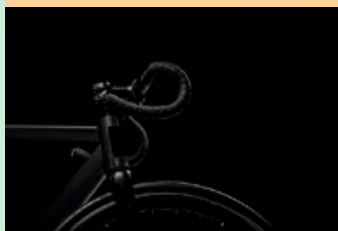
Παρόλο που πολλοί πιστεύουν ότι το να σου αρέσει το πράσινο σημαίνει ότι αγαπάς τη φύση, σύμφωνα με την ψυχολογία των χρωμάτων, όσοι αγαπούν το πράσινο θέλουν να αισθάνονται ασφαλείς με τις επιλογές τους. Για αυτούς η μεγαλύτερη ανησυχία τους είναι ο τρόπος που τους βλέπουν οι γύρω τους και θέλουν να είναι επιτυχημένοι. Είναι επίσης πολύ κοινωνικοί.

Οι άνθρωποι των οποίων το αγαπημένο χρώμα είναι κόκκινο είναι εξωστρεφείς, τολμηροί, θέλουν να κάνουν καλή εντύπωση στους άλλους και έχουν αυτοπεποίθηση.

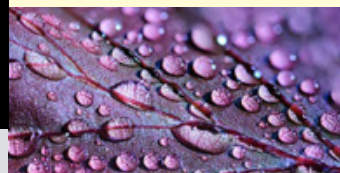
Εκείνοι που λατρεύουν το πορτοκαλί τείνουν να είναι το κέντρο της προσοχής και διατηρούν την παιδική τους διάθεση ακόμα και ως ενήλικες. Είναι φιλικοί και έχουν υπερβολική φαντασία.

Όσοι αποκαλούν το μαύρο αγαπημένο τους χρώμα τείνουν να είναι απόλυτα ρεαλιστές και έχουν την ανάγκη να έχουν τον έλεγχο σχεδόν στα πάντα. Η ρεαλιστική τους άποψη για τον κόσμο κρατάει υπό έλεγχο την απαισιοδοξία τους.

Χρειάζεται ένα συγκεκριμένο είδος προσωπικότητας, ώστε κάποιος να προτιμά το κίτρινο από όλα τα άλλα χρώματα. Περιλαμβάνει ένα επίπεδο αισιοδοξίας που οι περισσότεροι άνθρωποι ηλικίας άνω των 10 ετών δεν έχουν. Λόγω αυτής της αισιοδοξίας και του ιδεαλισμού που έρχεται μαζί με αυτό, οι άνθρωποι που αγαπούν το κίτρινο, μερικές φορές μπορούν να παρεξηγηθούν από τους άλλους εύκολα.

Οι άνθρωποι που έλκονται από το μωβ αντιμετωπίζουν τον κόσμο με έναν διαφορετικό τρόπο με βάση τα δικά τους ιδανικά. Τείνουν να είναι μυστήριοι και πολλές φορές συμπεριφέρονται με τρόπο δυσνόητο για τους γύρω τους.

Νεφέλη Αθανασίου, γλ

Travel Influencers

Καθώς αλλάζουν τον τρόπο που βλέπουμε τον κόσμο, οι travel influencers έγιναν ένα νέο είδος σταρ των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Πάνω από το 40% των ανθρώπων 18-33 ετών, λαμβάνουν υπόψη το Instagram προκειμένου να επιλέξουν το επόμενο ταξίδι τους. Σύγχρονοι περιπλανώμενοι συνεχίζουν να ανεβάζουν πανέμορφες εικόνες για να προσελκύσουν ακόλουθους αποκομίζοντας ταυτόχρονα μεγάλα κέρδη.

Murad Osmann

 4.1 MILLION FOLLOWERS

Ρώσος Φωτογράφος

 Μία γυναικεία πλάτη κι ένα χέρι να τραβά τον φωτογράφο προς μια μαγευτική κατεύθυνση. Μια φωτογραφία που τραβή-

χτηκε αυθόρμητα για πρώτη φορά στη Βαρκελώνη το 2011 και έχει εμπνεύσει χιλιάδες νέους μέχρι και σήμερα. Για τον Murad και τη γυναίκα του Nataly «το σωστό κοστούμι είναι το 50% της επιτυχίας» κάθε ανάρτησης. Μέσα από την εντατική δουλειά τους έχουν κερδίσει εντυπώσεις παγκοσμίως αποκομίζοντας τεράστια κέρδη. Έχουν καταφέρει να γράψουν 2 βιβλία, που αφορούν στις φωτογραφικές τους μεθόδους, να αποκτήσουν την δική τους τηλεοπτική εκπομπή στη ρωσική τηλεόραση και μία σειρά κοσμημάτων.

The Bucket List Family

 1.9 MILLION FOLLOWERS

Δημοσιογράφοι με έμφαση στο οικογενειακό ταξίδι

 Αυτό που το 2015 ξεκίνησε ως ένα ταξίδι στον κόσμο για 5-6 μήνες, έγινε τρόπος ζωής για μια πενταμελή οικογένεια και πλήρης απασχόληση για τους γονείς. Αφού ο Garrett, ο πατέρας της οικογένειας, απέκτησε 54 εκατ. δολάρια πουλώντας τη δική του εφαρμογή στο Snapchat, αναχώρησε μαζί με την οικογένειά του για το εξωτερικό. Αυτή η περιπέτεια τους κέρδισε και από τότε έχουν επισκεφθεί οικογενειακά 62 χώρες, έχοντας ως μόνιμη βάση τη Χαβάη. Έχουν επίσης κλείσει συμφωνίες με πασίγνωστες εταιρίες, ενώ κατάφεραν να μαζέψουν 50.000 δολάρια για την ανέγερση σχολείου στο Νεπάλ.

Chris Burkard

 3.5 MILLION FOLLOWERS

Επαγγελματίας Φωτογράφος

 Σε ένα από τα ταξίδια του στην Ισλανδία, όπου φωτογράφιζε σέρφερ, μυήθηκε στο Instagram.

Έχει επισκεφθεί τη χώρα 27 φορές, αιχμαλωτίζοντας κάθε φορά ολόζωντανες εικόνες του απόμακρου αυτού τόπου. Οι εικόνες του, οι οποίες ταξιδεύουν μέσα σε δευτερόλεπτα σε όλο τον κόσμο μέσω του Instagram, μετατρέπονται σε έργα τέχνης της μακρινής και παγωμένης Ισλανδίας. Ένας τυπικός φωτογράφος μετατράπηκε σε έναν από τους πιο ακριβοπληρωμένους επαγγελματίες στον τομέα, δίνοντας ομιλίες Ted Talk παγκοσμίως, με πάνω από 2 εκατομμύρια θεάσεις.

Χαρούλα Βιταλιώτη, γ2

Kobe Bryant

Ο άνθρωπος πίσω από τον θρύλο

➤ Παγκόσμιο σοκ έχει προκαλέσει ο τραγικός θάνατος του Κόμπι Μπράιαντ και της 13χρονης κόρης του, Τζιάννα, που σκοτώθηκαν πριν λίγες ημέρες, κατά τη συντριβή ελικοπτήρου στο Καλαμπάσας της Καλιφόρνια. Συμπαίκτες, φίλοι, πολιτικοί και χιλιάδες φανς κατέκλυσαν τα social media με συλλυπητήρια. Ο «Black Mamba» υπήρξε ένας από τους κορυφαίους παίκτες στην ιστορία του NBA, με 18 all star εμφανίσεις κατά τη διάρκεια της 20χρονης καριέρας του στο κορυφαίο πρωτάθλημα μπάσκετ του κόσμου. Στην τροπαιοθήκη του ξεχωρίζουν 5 πρωταθλήματα NBA, 2 τίτλοι MVP

τελικών και ένας κανονικής περιόδου (2008), δύο χρυσά μετάλλια σε Ολυμπιακούς Αγώνες με τις ΗΠΑ. Έπαιξε με τα νούμερα 8 και 24 στους Lakers και η ομάδα απέσυρε και τα νούμερα από τις φανέλες, κάτι που δεν επανέλαβαν για κανέναν παίκτη στην ιστορία τους. Το 2018 κέρδισε Όσκαρ για την ταινία κινουμένων σχεδίων μικρού μήκους «Dear Basketball». Είχε καταφέρει να γίνει θετικό πρότυπο για εκατομμύρια παιδιά σε όλο τον κόσμο.

Στις 29 Νοεμβρίου 2015 ανακοίνωσε ότι θα αποσυρθεί από την ενεργό δράση στο τέλος της σεζόν με μία συγκινητική επιστολή στο theplayertribune.com. Είναι πραγματικά συγκλονιστική και αξίζει να τη θυμόμαστε:

«Αγαπημένο μου μπάσκετ,

Από τη στιγμή που φόρεσα τις κάλτσες του πατέρα μου και ξεκίνησα νοητά να εκτελώ νικητήρια σουτ στο θρυλικό Western Forum, ήξερα πως ένα πράγμα ήταν αληθινό. Σε ερωτεύθηκα. Σε αγάπησα τόσο, που σου έδωσα τα πάντα. Το μυαλό και το κορμί μου, το πνεύμα και την ψυχή μου. Ήμουν ένα εξάχρονο παιδί που σε αγάπησε έντονα. Δεν είδα ποτέ το τέλος του τούνελ. Είδα μόνο τον εαυτό μου να βγαίνει τρέχοντας από αυτό. Έτρεξα πάνω κάτω σε κάθε παρκέ για να κυνηγήσω κάθε μπαλιά. Μου ζήτησες να παλέψω και σου έδωσα την καρδιά μου, γιατί μου προσέφερες πολλά περισσότερα.

Έπαιξα με ιδρώτα και με πόνο, όχι μόνο, επειδή η πρόκληση με καλούσε, αλλά κι επειδή ΕΣΥ με φώναζες. Έκανα τα πάντα για ΕΣΕΝΑ, γιατί έτσι πρέπει να κάνεις, όταν κάποιος σε κάνει να αισθάνεσαι τόσο ζωντανός, όσο εσύ με άφησες να νιώσω. Έδωσες σε ένα εξάχρονο παιδί το Laker Dream και για πάντα θα σε αγαπώ. Όμως, δεν μπορώ να σε αγαπώ τόσο αρρωστημένα για πολύ ακόμα. Αυτή η χρονιά είναι ό,τι μου έχει απομείνει για να σου δώσω. Η καρδιά μου μπορεί να αντέξει το σφυροκόπημα, το μυαλό μου θα το διαχειριστεί, όμως το σώμα μου ξέρει πως ήρθε η στιγμή να πω αντίο. Και είμαι εντάξει. Είμαι έτοιμος να σε αφήσω να φύγεις. Θέλω να το γνωρίζεις τώρα, ώστε και οι δυο να αδράξουμε κάθε στιγμή που μας απόμεινε. Τα καλά και τα άσχημα. Δώσαμε ο ένας στον άλλον όσα είχαμε. Γνωρίζουμε και οι δυο, πως ό,τι κι αν κάνω μετά, θα είμαι πάντα αυτό το παιδί με τις γυρισμένες κάλτσες, τον κάδο με τα σκουπίδια στη γωνία και τα πέντε δευτερόλεπτα. Η μπάλα είναι στα χέρια μου. 5... 4... 3... 2... 1. Πάντα θα σε αγαπώ, Kobe»

Άννα Παπαθανασίου, γ6

Μένω

➤ Από μια συγκεκριμένη ηλικία και μετά ο μαθητής αρχίζει να αναρωτιέται αν θα μείνει στην Ελλάδα για τις σπουδές του ή αν θα πάει στο εξωτερικό. Υπάρχουν βέβαια πολλοί παράγοντες που επηρεάζουν τη δύσκολη απόφασή του. Παραμένοντας στην Ελλάδα ο φοιτητής έχει τη δυνατότητα να επιστρέψει εύκολα στο σπίτι του, αν το έχει ανάγκη, εφόσον μπορεί να σπουδάσει σε πανεπιστήμιο κοντά του. Επιπλέον, το κόστος είναι χαμηλότερο, αν επιλέξει να μείνει στη χώρα του, διότι δε θα χρειαστεί να πληρώνει τη διαμονή του στον ξένο τόπο αλλά και τις μετακινήσεις από τη μια χώρα στην άλλη, κάθε φορά που επιθυμεί να δει την οικογένεια και τους φίλους του.

Επιπροσθέτως στην Ελλάδα ο φοιτητής νιώθει λιγότερη ανασφάλεια, διότι επικοινωνεί χρησιμοποιώντας τη μητρική του γλώσσα, με την οποία είναι απόλυτα εξοικειωμένος. Παρόλα αυτά όμως, παραμένοντας στην Ελλάδα, δεν έχει τη δυνατότητα να διευρύνει τον κύκλο των γνωριμιών του και εκτός των συνόρων της χώρας και να γνωρίσει νέους πολιτισμούς.

Ένας βασικός λόγος επιλογής σπουδών στο εξωτερικό είναι η καλή φήμη πολλών πανεπιστημίων και η ιδέα πως η αποφοίτηση από αυτά θα εξασφαλίσει στον καθένα μια καλή εργασία. Αν ο μαθητής επιλέξει να φοιτήσει στο εξωτερικό, τότε θα γνωρίσει τη νέα χώρα, τον πολιτισμό της και τον τρόπο ζωής των κατοίκων της. Θα γίνει αυτομάτως πιο υπεύθυνος, διότι θα αναλάβει όλες τις ευθύνες της καθημερινής ζωής και θα αντιμετωπίσει πολλές δυσκολίες μόνος του. Επίσης, θα μάθει πολύ καλά τη γλώσσα της χώρας στην οποία θα εγκατασταθεί. Όμως τα έξοδα θα είναι πολύ περισσότερα από αυτά των σπουδών στην Ελλάδα. Μένω ή φεύγω, λοιπόν;

Έλενα Μπετροσιάν, γ5

**Να σπουδάσω
στην Ελλάδα
ή στο εξωτερικό;**

**Ένα κρίσιμο ερώτημα
το οποίο θα κληθούμε να
απαντήσουμε σύντομα**

ή **φεύγω**

Τι πιστεύουν οι ξένοι φοιτητές για την Ελλάδα;

➤ Όλες οι απαντήσεις δόθηκαν από φοιτητές που επισκέφτηκαν την Ελλάδα με το πρόγραμμα Erasmus.

1 Ήταν η Ελλάδα η πρώτη σας επιλογή για την ανταλλαγή του προγράμματος;

Ναι- 66,7%

Όχι- 33,3%

2 Επέλεξε να έρθω στην Ελλάδα επειδή...

Μου αρέσει η χώρα 35,1%

Ήθελα να σπουδάσω σε αυτό

το πανεπιστήμιο 8,7%

Μου αρέσει το κλίμα- 38,6%

Δεν είχα άλλη επιλογή..... 1,7%

Έχω οικογένεια/φίλους εδώ..... 5,3%

Η χώρα μου κίνησε

την περιέργεια..... 1,7%

Μου αρέσει η ιστορία

και η κουλτούρα της χώρας 8,7%

3 Θα μένατε ποτέ στην Ελλάδα για μεγάλο χρονικό διάστημα στο μέλλον;

Ναι- 47,4%

Όχι- 52,6%

4 Ποιες λέξεις σας έρχονται στο μυαλό, όταν ακούτε τη λέξη Ελλάδα;

Νόστιμο φαγητό

Νησιά

Θάλασσα

Ήλιος

Ωραίο κλίμα

Μυθολογία

Οικονομική κρίση

Ακρόπολη

Όμορφη χώρα

Φιλικό άνθρωποι

5 Ποιο είναι, κατά την άποψή σας, το δυνατότερο σημείο της Ελλάδας;

Στην ερώτηση αυτή υπήρχαν αρκετές διαφορετικές απαντήσεις, αφού η χώρα μας διακατέχεται από πληθώρα θετικών στοιχείων. Πολλοί θεωρούν ότι η ομορφιά της, στην οποία

συμβάλλουν σε μεγάλο βαθμό τα νησιά και τα αξιοθέατα, είναι το σημαντικότερο χαρακτηριστικό της. Επιπλέον, από τις απαντήσεις των φοιτητών δε θα μπορούσε να λείπει και η αναφορά στην ένδοξη ιστορία και στην κουλτούρα της Ελλάδας, η οποία έχει τις ρίζες της στην αρχαιότητα. Τέλος, αρκετοί από τους φοιτητές εξέφρασαν τον θαυμασμό τους και για την ελληνική κουλτούρα.

6 Τι πιστεύετε για τους Έλληνες;

Η συντριπτική πλειοψηφία των ξένων φοιτητών έχει σχηματίσει στο μυαλό τους μία πολύ θετική εικόνα για τους Έλληνες. Πιστεύουν πως οι περισσότεροι Έλληνες χαρακτηρίζονται από την ανεξάντλητη προθυμία τους να βοηθήσουν και από το ότι είναι πάντα φιλόξενοι και ευγενικοί. Δεν είναι λίγοι αυτοί που νομίζουν πως είμαστε ένας λαός με αρκετά ανοιχτόμυαλους ανθρώπους. Κάποιοι πρόσθεσαν την εκτίμηση που τρέφουν για την περηφάνια των Ελλήνων, αλλά και την ικανότητά τους να απολαμβάνουν και να εκτιμούν τις χαρές της ζωής.

7 Ποια είναι η πιο σημαντική διαφορά ανάμεσα στη χώρα σας και την Ελλάδα;

Πολλοί φοιτητές ανέφεραν πως στον τόπο από τον οποίον προέρχονται τα πράγματα είναι πιο οργανωμένα και αυστηρά, σε αντίθεση με την Ελλάδα, όπου είναι πιο χαλαρά. Επιπλέον, όσοι ήταν από κάποια χώρα της βόρειας ή της κεντρικής Ευρώπης θεώρησαν πως η μεγαλύτερη διαφορά βρίσκεται στο κλίμα και στις διατροφικές συνήθειες, αφού η χώρα μας σε αυτούς τους τομείς είναι ξεχωριστή. Αρκετοί δήλωσαν πως η χώρα τους δεν έχει τόσους μαγευτικούς προορισμούς και τόσα όμορφα νησιά. Τέλος, αρκετοί εξέφρασαν την έκπληξή τους για τον φιλικό χαρακτήρα των Ελλήνων, οι οποίοι είναι πάντα φιλόξενοι και ευγενικοί.

Φίλιππος Χατζήμπεης, γ8

Μια σχεδόν αόρατη Εκκλησία

➤ Στο Λιμβούργο του Βελγίου, βρίσκεται μια σχεδόν διαφανής μεταλλική εκκλησία σχεδιασμένη από το αρχιτεκτονικό δίδυμο Gijs-Van Vaerenbergh.

Το συγκεκριμένο πρότζεκτ των νεαρών αρχιτεκτόνων Pieterjan Gijs και Arnout Van Vaerenbergh, με την ονομασία «reading between the lines» (Διαβάζοντας ανάμεσα από τις γραμμές), ολοκληρώθηκε το 2011 και έχει ως στόχο τον προβληματισμό των ανθρώπων σχετικά με τον τρόπο χρήσης των εγκαταλελειμμένων κτισμάτων της περιοχής.

Η κατασκευή ύψους 10 μέτρων αποτελείται από 100 στρώσεις χάλυβα, όπου το κάθε επίπεδο είναι ομοιόμορφα τοποθετημένο με τη μορφή καμπαριού και με τέτοιο τρόπο, που η οπτική διαφοροποιείται ακόμα και με την παραμικρή κίνηση του θεατή.

Το κτίσμα μπορεί να μοιάζει διαμπερές, αλλά, επειδή αποτελείται από χάλυβα, ζυγίζει γύρω στους 30 τόνους.

Νεφέλη Αθανασίου, γ1

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2019-2020 ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Εμείς **ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ;**

Το κλίμα αλλάζει. Η φύση κινδυνεύει!

Οι διαπιστώσεις από τη χωρίς μέτρο εκμετάλλευση της Φύσης από τον Άνθρωπο είναι εφιαλτικές. Δυστυχώς, η κατάσταση που δημιουργείται στο περιβάλλον, με δική μας ευθύνη, δείχνει ότι σε λίγες δεκαετίες η μορφή της γης θα είναι εντελώς διαφορετική από τη σημερινή.

«Τα τελευταία 100 χρόνια ο πληθυσμός της γης τετραπλασιάστηκε και έχει ξεπεράσει τα 7 δισεκατομμύρια κατοίκους. Ο ρυθμός αύξησης του πληθυσμού έφτασε τον διπλασιασμό ανά 40 χρόνια. Τα τελευταία χρόνια οι εκπομπές της βιομηχανίας αυξήθηκαν 40 φορές και η χρήση της ενέργειας 16 φορές. Τον 20ό αιώνα η ανθρωπότητα χρησιμοποίησε δεκαπλάσια ενέργεια από όλη όση είχε χρησιμοποιήσει στα προηγούμενα χίλια χρόνια. Τα τελευταία χρόνια τα αέρια του θερμοκηπίου έχουν αυξηθεί κατά 30%, το διοξείδιο του άνθρακα και το μεθάνιο κατά 100%, για να φθάσουν τις υψηλότερες τιμές των προηγούμε-

νων 15 εκατομμυρίων ετών. Τα τελευταία σαράντα χρόνια καταστρέψαμε όσο όζον παρήγαγε η φύση μέσα σε 1,5 δισεκατομμύρια χρόνια. Τον τελευταίο αιώνα απελευθερώσαμε στην ατμόσφαιρα τόσο διοξείδιο του άνθρακα όσο χρειάστηκε η φύση να απομακρύνει μέσα σε 1 δισεκατομμύριο χρόνια στα πρώτα στάδια της φωτοσύνθεσης». Δεν υπάρχουν λόγια για να περιγράψει κανείς πώς ο σύγχρονος άνθρωπος καταστρέφει το θείο δώρο της Φύσης.

Πρόσφατα ο Ακαδημαϊκός Χρήτος Ζερεφός περιέγραψε τις επιπτώσεις από την κλιματική αλλαγή και στη χώρα μας, που είναι όντως τρομακτικές. «Υπάρχουν περιοχές με μεγάλη δυσκολία», είπε ο κ. Ζερεφός επικαλούμενος αδημοσίευτα στοιχεία από την τελευταία έκθεση της Επιτροπής Μελέτης της Κλιματικής Αλλαγής, που

έχει συστήσει η Τράπεζα της Ελλάδος. Στα μοντέλα που μελετήθηκαν υπάρχουν δυσμενείς προβλέψεις για περιοχές της Πελοποννήσου. Διαπιστώνεται ακόμα ότι από τη μείωση των βροχοπτώσεων η Δυτική Ελλάδα και ένα μεγάλο μέρος της Ανατολικής Ελλάδας θα αντιμετωπίσουν πρόβλημα με την ερημοποίηση και την ξηρότητα που θα επικρατήσει.

Ταυτόχρονα, όπως πρόσθεσε, θα αυξηθούν οι δασικές πυρκαγιές, καθώς «η επικίνδυνη περίοδος του καλοκαιριού θα διευρυνθεί σε περισσότερες από 40 ημέρες, έναντι 20 που είναι σήμερα».

Το ερώτημα είναι αν μπορούν να αποφευχθούν όλα αυτά. Η απάντηση είναι ότι μπορούν, αν ο άνθρωπος συνειδητοποιήσει ότι οφείλει να κάνει δραστική αλλαγή στον τρόπο ζωής του. Όλοι μας πρέπει να προσαρμόσουμε την καθημερινότητά μας σε μια κοινωνία απαλλαγμένη από ορυκτά καύσιμα, να εκμεταλλευθούμε την Τεχνολογία και τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και, όπως λέει ο Χρ. Ζερεφός, «μπορούμε να εξασφαλίσουμε τη διαίωνιση του ανθρώπινου είδους, με λιγότερους πολέμους και με λιγότερο αίμα για το πετρέλαιο».

Αννα Παπαθανασίου, γ6

**ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΑΜΕ ΟΣΟ ΟΖΟΝ
ΠΑΡΗΓΑΓΕ Η ΦΥΣΗ ΜΕΣΑ ΣΕ
1,5 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ**

Περιβαλλοντική «βόμβα»
η φωτιά στο δάσος του Αμαζόνιου
που αποτελεί τον πνεύμονα
του πλανήτη μας.
4.000 εστίες φωτιάς σε δύο ημέρες!

Η μάχη για την κλιματική αλλαγή

Η μάχη για την κλιματική αλλαγή είναι σήμερα το μεγαλύτερο κίνημα παγκοσμίως. Ανά πάσα στιγμή, σε κάθε σημείο του πλανήτη βγαίνουν άνθρωποι για να διαμαρτυρηθούν, δίνοντας τη μάχη κατά της εξάντλησης των φυσικών πόρων, της κατασπατάλησης του νερού, της αποψίλωσης των δασών, της υπεραλίευσης, της χρήσης πλαστικών, της ανόδου της θερμοκρασίας.

Οι επιστήμονες προειδοποιούν ότι η Γη απειλείται από τον έκτο στην ιστορία της αφανισμό, ο οποίος δεν θα προκληθεί από γεωλογικά φαινόμενα, όπως οι προηγούμενοι, αλλά από τον άνθρωπο, και μάλιστα με πολύ μεγαλύτερη ταχύτητα.

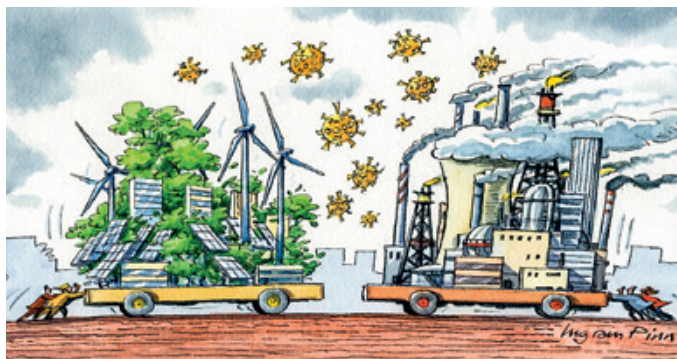
Αυτό που συμβαίνει σήμερα θυμίζει τη δεκαετία του 1940, όταν ο ναζισμός και ο φασισμός κυριαρχούσαν παντού οδηγώντας τον πολιτισμό σε αφανισμό. Χρειάστηκε τότε όχι μόνον πολιτικό θάρρος αλλά και θάρρος από όλους για την υπεράσπιση του πολιτισμού. Σήμερα κινδυνεύει πάλι το μέλλον της ανθρωπότητας και πρέπει να υιοθετήσουμε την ίδια τάση, να πούμε ότι δεν αποδεχόμαστε αυτή την κατάσταση και να δράσουμε ατομικά, συλλογικά και κρατικά. Η μάχη μπορεί να θυμίζει τον αγώνα του Δαβίδ με τον Γολιάθ, όπου στη θέση του πρώτου είναι τώρα οι εθελοντές και οι ακτιβιστές, ενώ στη θέση του δεύτερου κυβερνήσεις και εταιρείες με συμφέροντα. Η μάχη όμως αυτή πρέπει να δοθεί. Ίσως φαίνεται ουτοπία, αλλά στην ιστορία οι μεγάλες αλλαγές ξεκίνησαν από ουτοπίες.

Άλλωστε, σύμφωνα με τα όρια της ανατροπής, ακόμα και το 20-25% που ζει διαφορετικά μπορεί να αλλάξει το σύνολο. Και «διαφορετικά» σημαίνει ότι η σχέση μας με το περιβάλλον πρέπει να περάσει από τη λογική της ποσότητας (υπεραλίευση, υπερκατανάλωση κρέατος, σπατάλη νερού) στη λογική της ποιότητας (αικालλιέργεια-περμακουλτούρα, βιώσιμη διαχείριση).

Πρέπει να αφουγκραζόμαστε τη φύση, η οποία μας στέλνει μηνύματα. Δυστυχώς, εμείς θέλουμε

να «σκοτώσουμε» τον αγγελιαφόρο. Οι συνέπειες από τις καταστροφικές φωτιές στον Αμαζόνιο, στην Αφρική και στην Αυστραλία, το λιώσιμο των πάγων στον Αρκτικό ωκεανό, η μολυσμένη ατμόσφαιρα σε πολλές πόλεις, η αναγκαστική μετανάστευση λόγω κλιματικής αλλαγής είναι μηνύματα που δεν πρέπει να αγνοήσουμε...

Αγλαΐα Κύρκου, β4

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΦΟΥΓΚΡΑΖΟΜΑΣΤΕ ΤΗ ΦΥΣΗ, Η ΟΠΟΙΑ ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΕΙ ΜΗΝΥΜΑΤΑ. ΔΥΣΤΥΧΩΣ, ΕΜΕΙΣ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ «ΣΚΟΤΩΣΟΥΜΕ» ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟ.

Απειλούμενα Είδη

Η Μεσογειακή φώκια
(*monachus monachus*)

Η θαλάσσια χελώνα
Caretta caretta

Ο αιγαιόγλαρος

Η Οχιά της Μήλου

➔ Σύμφωνα με την Red List of Threatened Species, το ένα πέμπτο του ζωικού βασιλείου απειλείται με εξαφάνιση. Η συνεχής επέμβαση του ανθρώπου στη φύση έχει επιφέρει δραματικά αποτελέσματα στο φυσικό περιβάλλον. Στον Ελλαδικό χώρο, με στόχο την προστασία των απειλούμενων ειδών και τη διατήρηση της βιοποικιλότητας του οικοσυστήματος, δραστηριοποιεί-

ται η WWF Ελλάδος. Υπό την αιγίδα της WWF, όλο και περισσότερες περιβαλλοντικές οργανώσεις έχουν κινητοποιηθεί, ώστε να δια-

φυλάξουν τον φυσικό πλούτο της χώρας μας. “Η μάχη για τη διατήρησή τους είναι η ίδια μάχη για να κρατήσουμε την επαφή μας με τη φύση ζωντανή. Τα ζώα αυτά είναι εξίσου ισχυρές παρουσίες στη φυσική ζωή του πλανήτη μας. Τα προστατεύουμε, γιατί μαζί τους προστατεύουμε ολόκληρα τα σπάνια οικοσυστήματα που τα στηρίζουν”, επισημαίνει η WWF. Η Μεσογειακή φώκια (*monachus*), οι θαλάσσιες χελώνες *Caretta caretta*, ο αιγαιόγλαρος και η Οχιά της Μήλου είναι μερικά από τα σπάνια είδη τα οποία συναντώνται μόνο στην Ελλάδα και κινδυνεύουν με εξαφάνιση. Είναι απαραίτητο να διατηρήσουμε τη βιοποικιλότητα της χώρας μας, που αδιαμφισβήτητα αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της φυσικής μας κληρονομιάς για τις επόμενες γενιές.

Σμαράγδα Οικονομίδη, γβ

Η πιο μοναχική φάλαινα στον κόσμο

➔ Η πιο μοναχική φάλαινα στον κόσμο είναι ένα από τα μεγάλα μυστήρια του ζωικού βασιλείου. Τραγουδάει ένα τραγούδι όπως κανένας άλλος. Μερικοί λένε ότι περιπλανιέται μόνη της στον Ειρηνικό Ωκεανό, ψάχνοντας για το ταίρι της, ενώ είναι πιθανό να μην πάρει ποτέ κάποια απάντηση στο κάλεσμά της. Κανείς δεν ξέρει με βεβαιότητα αν η φάλαινα είναι αρσενική ή θηλυκή, ποιο είναι το είδος της ή ακόμα και αν εξακολουθεί να ζει. Η τελευταία σειρά ηχογραφήσεων του καλέσμά της έγινε το 2004.

Το κάλεσμα της φάλαινας

καταγράφηκε για πρώτη φορά το 1989 από τον Γουίλιαμ Γουάτκινς του Ωκεανογραφικού Ινστιτούτου Γουντς Χολ στη Μασαχουσέτη των ΗΠΑ, όταν ταξινομούσε ηχογραφήσεις φαλαινών από τη δεκαετία του 1980. Οι ηχογραφήσεις πραγματοποιούνταν από το Αμερικανικό Ναυτικό με στόχο τον εντοπισμό εχθρικών υποβρυχίων στον βόρειο Ειρηνικό και στη συνέχεια παραδίδονταν στους επιστήμονες. Το ιδιαίτερο αυτό τραγούδι ήταν σε συ-

νητά 52 Hertz. Για τα ανθρώπινα αυτιά αυτό είναι χαμηλές μπάσες νότες, αλλά είναι σημαντικά υψηλότερο από το κάλεσμα της μπλε φάλαινας, η οποία τραγουδά μεταξύ 10 και 40 Hz.

Το τραγούδι του 52 ακούγεται σχεδόν κάθε χρόνο, καθώς η φάλαινα κινείται στον Βόρειο Ειρηνικό, από την Καλιφόρνια μέχρι τις Αλεούτιες Νήσους κοντά στην Αρκτική. Το μόνο που μπορούν να συμπεράνουν οι βιολόγοι είναι ότι πρόκειται για αρσενικό, αφού οι θηλυκές φάλαινες δεν τραγουδούν!

Νεφέλη Αθανασίου, γλ

ΘΕΑΤΡΟ

Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ;

➤ Το θεατρικό έργο του Έντουαρντ Άλμπι ανέβηκε φέτος για μία ακόμα φορά στη σκηνή του θεάτρου, στις 12 Οκτωβρίου 2019, σε σκηνοθεσία Κωνσταντίνου Μαρκουλάκη.

Η παράσταση αναφέρεται σε ένα ζευγάρι, τον Τζορτζ και τη Μάρθα. Ο Τζορτζ είναι καθηγητής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο και η γυναίκα του, Μάρθα, είναι η κόρη του πρύτανη του πανεπιστημίου. Ένα βράδυ μετά τα μεσάνυχτα τούς επισκέπτονται στο σπίτι τους ο Νικ και η Χουέι, ένα νεαρό ζευγάρι. Κατά τη διάρκεια της βραδιάς ο Τζορτζ και η Μάρθα, μιας και δεν ήταν και το πιο αγαπημένο ζευγάρι, ανταλλάσσουν προσβολές και θυμούνται δυσάρεστες ιστορίες από το παρελθόν. Στο τέλος η Μάρθα παραδέχεται ότι είναι ευτυχισμένη μόνο με τον άντρα της, τον Τζορτζ, παρ' όλες τις δυσκολίες που βιώνουν στη σχέση τους. Οι ηθοποιοί που πρωταγωνιστούν είναι ο Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης, η Μαρία Πρωτόπαππα, ο Προμηθέας Αλειφερόπουλος και η Ντάνη Γιαννακοπούλου. Μέσα σε ένα ζεστό χώρο γεμάτο βιβλία, όπου δεσπόζει ένας αμερικανικός καναπές της δεκαετίας του '60, ξε-

τυλίζεται το κουβάρι των ανθρωπίνων σχέσεων των δύο ζευγαριών μέσα από τις τέσσερις καθηλωτικές για τον θεατή ερμηνείες των ηθοποιών.

Η σκηνοθετική παρέμβαση, που στοχεύει στην ανάδειξη του κάθε ρόλου, αποτυπώνεται στις απλές κινήσεις και στον τρόπο που οι ηθοποιοί εκδη-

λώνουν τα συναισθήματά τους χωρίς να κουράζουν τον θεατή. Σημαντικό ρόλο παίζει ο φωτισμός αλλά και η μουσική υπόκρουση στις στιγμές έντονης φόρτισης και αποφόρτισης του σεναρίου. Η σοβαρότητα, η θλίψη, το γέλιο και ο φόβος να ζήσει κανείς χωρίς ψευδαισθήσεις, μέσα από ένα εξαιρετικό κείμενο, κρατούν αμείωτο το ενδιαφέρον του θεατή για 120'. Μια παράσταση που αξίζει όλοι να δουν!

Αλεξάνδρα Μπαρκούζου, γ5

Αφανείς Ηρωίδες

Η ταινία «Αφανείς Ηρωίδες» (Hidden Figures) αποκαλύπτει την άγνωστη και αληθινή ιστορία μίας μοναδικής ομάδας Αφροαμερικανίδων μαθηματικών, που άλλαξε την πορεία της ιστορίας προς το καλύτερο.

Όλοι μπορούν να ονομάσουν τους γενναίους αστροναύτες που συμμετείχαν στην αποστολή Apollo και πήγαν πρώτοι στο διάστημα: Τζον Γκλεν, Άλαν Σέπαρντ και Νιλ Άρμστρονγκ, αλλά σχεδόν κανείς δε γνωρίζει την Κάθριν Τζόνσον, την Ντόροθι Βον και τη Μαίρη Τζάκσον, παρόλο που η συμβολή τους στον τομέα της επιστήμης ήταν καθοριστική.

Στην ψυχροπολεμική εποχή των '60s, οι ΗΠΑ βλέπουν τον Γιούρι Γκαγκάριν να γίνεται ο πρώτος άνθρωπος που στάλθηκε στο διάστημα. Η κυβέρνηση πιέζει για άμεσα αποτελέσματα. Τρεις από τις αφροαμερικανίδες επιστήμονες που δουλεύουν στη σκιά των συναδέλφων τους, η Κάθριν Τζόνσον (Ταράτζι Π. Χένσον), η Ντόροθι Βόγκαν (Οκτάβια Σπένσερ) και η Μαίρη Τζάκσον

(Τζανέλ Μονά), θα παίξουν ρόλο-κλειδί προκειμένου να λυθούν σημαντικές αστοχίες του διαστημικού προγράμματος και να στείλουν τον πρώτο Αμερικανό αστροναύτη στο διάστημα.

Στο υποψήφιο για δύο Όσκαρ φιλμ του Μέλφι (καλύτερης ταινίας, διασκευασμένου σεναρίου), ο πυρήνας έχει να κάνει ασφαλώς με τη μάχη κατά των διακρίσεων. Οι τρεις «αφα-

νείς» ηρωίδες δεν είναι μόνο γυναίκες σ' ένα κυρίως ανδροκρατούμενο περιβάλλον, αλλά και μαύρες, σε μια ταραχώδη περίοδο, όπου οι φυλετικές διακρίσεις παρέμεναν άκαμπτες και ο αγώνας για τα πολιτικά δικαιώματα των μαύρων εδραιώνονταν προκειμένου να ανατρέψει τους ρατσιστικούς νόμους.

Νεφέλη Αθανασίου, γλ

STAR THE RISE OF SKYWALKER WARS

➤ Η Lucasfilm και ο J.J. Abrams που επιστρέφει στη σκηνοθεσία, ενώνουν για μια ακόμη φορά τις δυνάμεις τους για ένα επικό ταξίδι σε έναν γαλαξία πολύ, πολύ μακριά. Στη νέα ταινία STAR WARS: SKYWALKER Η ΑΝΟΔΟΣ, τον επίλογο του θρυλικού έπους, θα γεννηθούν νέοι θρόλοι και θα δοθεί η τελευταία μάχη για την ελευθερία. Η Ρέι, ο Πο, ο Φιν και οι φίλοι τους επιστρέφουν για να βάλουν ένα τέλος στις μέρες του Πρώτου Τάγματος. Η Ρέι έχοντας γίνει μαθητευόμενη της Λέια ξεκινάει με τη βοήθεια των συντρόφων της να καταστρέψει το Πρώτο Τάγμα, το οποίο έχει σκοπό να καταστρέψει ολόκληρους γαλαξίες με νέο, πιο ισχυρό στρατό. Η βάση του Τάγματος, όμως, βρίσκεται σε μυστική τοποθεσία που υπάρχει μόνο σε έναν χάρτη που είναι κρυμμένος σε έναν δυσπρόσιτο πλανήτη. Όταν καταφέρουν να φτάσουν στη μυστική τοποθεσία του τάγματος, η Ρέι θα έρθει αντιμέτωπη με μία αιφνιδιαστική αλήθεια. Θα καταφέρουν να καταστρέψουν το Πρώτο Τάγμα και κατά συνέπεια να σώσουν όλο τον κόσμο;

Μαριλένα
Λυκιαρδοπούλου, γ4

Βιβαίο

Διαβάσαμε και σας προτείνουμε...

ΤΖΕΪΝ ΟΣΤΙΝ

Περηφάνια και Προκατάληψη

➤ Το μυθιστόρημα «Περηφάνια και Προκατάληψη» της Τζέιν Όστιν είναι ίσως το πιο αγαπημένο του είδους του. Η υπόθεση διαδραματίζεται στους κοσμικούς κύκλους της επαρχιακής Αγγλίας, στις αρχές του 19ου αιώνα. Πρωταγωνίστρια είναι η δυναμική και έξυπνη Ελίζαμπεθ, κόρη της οικογένειας Μπένετ. Όπως συνηθιζόταν την εποχή εκείνη, η μητέρα της, η κυρία Μπένετ, ζει με την αγωνία

να παντρέψει τις 5 κόρες της με τους κατάλληλους συζύγους. Επίσης, σημαντικό ρόλο παίζει ο υπερήφανος κύριος Ντάρσυ και η καλόκαρδη αδελφή της, Τζέιν. Με τον μοναδικό της γλαφυρό τρόπο η Τζέιν Όστιν μάς μεταφέρει άριστα την ατμόσφαιρα της Αγγλικής μεσοαστικής και κατώτερης αριστοκρατικής κοινωνίας των αρχών του 19ου αιώνα. Οι συνθήκες σε μια περισσότερο ελεγχόμενη κοινωνία από τη δική μας, οι ξεκάθαρα ξεχωριστοί ρόλοι των δύο φύλων, η αγωνία των νεαρών κοριτσιών της εποχής για έναν καλό γά-

μο είναι μόνο η επιφάνεια. Μέσα από τις συναισθηματικές μεταπτώσεις των δύο μεγαλύτερων αδελφών και τις, συχνά με κωμικά στοιχεία, περιπέτειές τους μέχρι την επίτευξη του στόχου τους, που δεν είναι άλλος από μια ευτυχισμένη οικογένεια και επομένως μια ευτυχισμένη ζωή, βλέπουμε την επιβίβευση των καλών τρόπων και της ευγένειας. Η Τζέιν Όστιν είναι μια διαχρονική συγγραφέας, αγαπημένη από πολλούς ανθρώπους από όλο τον κόσμο, γιατί τα μυθιστορήματά της είναι διαποτισμένα από χαρακτηριστική ευ-

αισθησία και σταθερή και αταλάντευτη προσήλωση στις αξίες της οικογενειακής αλληλεγγύης (η αγάπη μεταξύ των αδελφών), της προστασίας της αξιοπρέπειας, της απλότητας και της αγάπης που υπερνικούν την υπερηφάνεια και την προκατάληψη.

Μαριλένα Λυκιαρδοπούλου, γ4

Το πρόβλημα του κακού στη «Φόνισσα» και το «Έγκλημα και τιμωρία»

Αδιαμφισβήτητα, ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης υπήρξε ένας από τους σπουδαιότερους Έλληνες πεζογράφους και εξαιρετικός μελετητής των ηθών της εποχής του και της ανθρώπινης ψυχολογίας. Επηρεασμένος από τον Ντοστογιέφσκι, ο Παπαδιαμάντης φέρνει συχνά τους ήρωές του αντιμέτωπους με το πρόβλημα του κακού.

Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει η σημαντική επιρροή που άσκησε το μυθιστόρημα του Ντοστογιέφσκι «Έγκλημα και τιμωρία», το οποίο ο Παπαδιαμάντης μετέφρασε πρώτος στα Ελληνικά το 1889, στη νουβέλα του σκιαθίτη συγγραφέα «Η φόνισσα». Στη «φόνισσα», το κατά πολλούς σπουδαιότερο έργο του Παπαδιαμάντη, κεντρική ηρωίδα είναι η Φραγκογιαννού, μία ηλικιωμένη χήρα η οποία πνίγει τη νεογέννητη εγγονή της και στη συνέχεια σκοτώνει άλλα τρία κοριτσάκια. Κατ' αυτόν

τον τρόπο θεωρεί ότι λυτρώνει τόσο τα παιδιά, τα οποία όντας κορίτσια, θα υπέφεραν κατά τη διάρκεια της ζωής τους λόγω των απαρχαιωμένων και βασιανιστικών κοινωνικών θεσμών και αντιλήψεων, όσο και τους γονείς τους, οι οποίοι θα έπρεπε να εξασφαλίσουν την προίκα τους. Ο Παπαδιαμάντης συσχετίζει τον πρόβλημα του κακού με το ζήτημα της θεοδικίας, καθώς η Φραγκογιαννού θεωρεί τον εαυτό της συνεργό του Θεού. Εκ πρώτης όψεως, οι πράξεις της, παρ' ότι φρικτές, φαντάζουν ανιδιοτελείς,

μιας και οι φόννοι διαπράττονται χωρίς κάποιο προσωπικό κίνητρο ή υλικό όφελος. Ωστόσο, η Φραγκογιαννού στην πραγματικότητα προσπαθεί να σκοτώσει τη δική της τραυματική παιδική ηλικία, καθώς μεγάλωσε με μία μητέρα ιδιαίτερα σκληρή και έναν πατέρα ουσιαστικά ανύπαρκτο, ενώ επίσης παντρεύτηκε έναν άνδρα τον οποίο δεν αγαπούσε και αδικήθηκε από τους γονείς της, αφού δεν έλαβε την προίκα που της αναλογούσε. Η έλλειψη αυτή αγάπης δεν της επέτρεψε να συνάψει ποτέ υγιείς σχέσεις με άλλους ανθρώπους, γεγονός που της προκάλεσε εσωτερική μοναξιά και απομόνωση και την οδήγησε εντέλει στα αποτρόπαια αυτά εγκλήματα.

Στο μυθιστόρημα «Έγκλη-

μα και Τιμωρία» του Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι, ένας φτωχός πρώην φοιτητής της Νομικής ονόματι Ρόντια Ρομάνοβιτς Ρασκόλνικοφ αποφασίζει να σκοτώσει και να ληστέψει μία ηλικιωμένη πλούσια τοκογλύφο. Παρόλα αυτά, το υλικό κέρδος δεν αποτελεί την πραγματική αιτία του εγκλήματος. Ο Ρασκόλνικοφ θεωρεί ότι μία τέτοια πράξη θα είναι επωφελής για την κοινωνία, καθώς η ηλικιωμένη τοκογλύφος εκμεταλλεύεται και καταπιέζει του φτωχούς, ανήμπορους ανθρώπους, ενώ τα λεφτά της μπορούν να χρησιμοποιηθούν για αγνούς σκοπούς. Μάλιστα, για να δικαιολογήσει τον εκ προμελέτης αυτό φόννο σε ηθικό και κοινωνικό επίπεδο, αναπτύσσει μία θεωρία σύμφωνα με την οποία οι άνθρωποι

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ

Ταξίδι στο Κέντρο της Γης

➔ Ο Ιούλιος Βερν, ο θεμελιωτής της επιστημονικής φαντασίας, είναι ο συγγραφέας αυτού του μυθιστορήματος, το οποίο συναρπάζει μικρούς και μεγάλους. Η ιστορία ξεκινά σε ένα σπίτι στο Αμβούργο, όταν ο καθηγητής Λίντενμπροκ, ένας εκκεντρικός επιστήμονας

με πολλές γνώσεις και ιδιοκτήτης του σπιτιού, επιστρέφει κρατώντας ένα βιβλίο γραμμένο στα Ρουνικά. Μετά από πολλές προσπάθειες που έγιναν για τη μετάφρασή του, μαζί με τον ανιψιό του τον Άξελ, αποδεικνύεται πως το έγγραφο αυτό περιέχει οδηγίες για ένα ταξίδι με προορισμό το κέντρο της Γης! Ο καθηγητής με μοναδικό συνοδό τον ανιψιό του ξεκινά τις προετοιμασίες για να πραγματοποιήσει αυτό το ταξίδι που ξεπερνά κάθε επιστημονικό προηγούμενο. Πρώτος σταθμός η Ισλανδία, όπου βρίσκουν έναν οδηγό, τον Χανς, που θα τους συνοδεύσει στο υπόλοιπο ταξίδι. Μαζί ξεκινούν την κατάβαση για το Κέντρο της Γης, μέσα από τον κρατήρα ενός ηφαιστείου. Στη διαδρομή προς το Κέντρο της Γης θα αντιμετωπίσουν πολλές δυσκολίες,

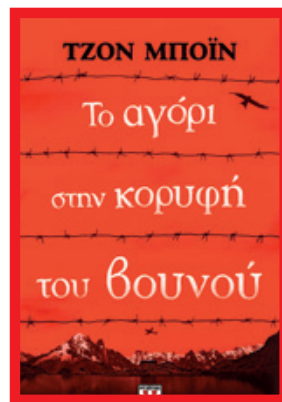
όπως την έλλειψη νερού και τροφίμων, θα συναντήσουν πρωτόγνωρα τέρατα και πλάσματα και θα πρέπει να διασχίσουν έναν υπόγειο ωκεανό. Θα καταφέρουν να ανακαλύψουν το Κέντρο της Γης; Και, αν το πετύχουν, θα μπορέσουν να επιστρέψουν στην επιφάνεια; Ένα μυθιστόρημα γεμάτο περιπέτεια και αγωνία, το οποίο, συνδυάζοντας την επιστημονική γνώση με τη φαντασία, συναρπάζει τον αναγνώστη και κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον του από την αρχή μέχρι το τέλος.

Μαριλένα Λυκιαρδοπούλου, γ4

ΤΖΩΝ ΜΠΟΪΝ

Το αγόρι στην κορυφή του βουνού

➔ Βρισκόμαστε στο Παρίσι του 1936. Ο επτάχρονος Πιερό ζει ευ-

τυχισμένος με τους γονείς του, τη Γαλλίδα μητέρα του και τον Γερμανό πατέρα του, ώσπου μια μέρα ο πατέρας του εξαφανίζεται μυστηριωδώς και αργότερα μαθαίνει ότι έχει πεθάνει σε σιδηροδρομικό ατύχημα. Η μητέρα του πεθαίνει κι αυτή μετά από λίγο καιρό από φυματίωση. Τότε το αγόρι αναγκάζεται να μείνει για λίγο με τον καλύτερο του φίλο και γείτονα, Ανσέλ. Στη συνέχεια αφήνει πίσω του το

διακρίνονται σε «κοινούς», οι οποίοι απλώς εξασφαλίζουν τη διατήρηση του είδους, και «εξαιρετικούς», οι οποίοι «έχουν το δικαίωμα να κάνουν κάθε έγκλημα και να παραβαίνουν με κάθε τρόπο τον Νόμο, κατά κύριο λόγο, επειδή είναι εξαιρετικοί» και χωρίς τους οποίους δεν μπορεί να υπάρξει πρόοδος. Μάλιστα, αναφέρει ότι η μανιχαϊστική διάκριση ανάμεσα στο καλό και το κακό αποτελεί απλουσάτα ένα κατάλοιπο της θρησκείας και στην πραγματικότητα δεν υφίσταται. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο Ρασκόλνικοφ ουσιαστικά αντιτάσσεται σε μία άδικη και άνιση κοινωνία, αλλά εξερευνεί, επίσης, τα όρια της ύπαρξής του, μιας και προσπαθεί να υπερβεί την καταθλιπτική μετρίότητα των απλών ανθρώ-

«Κατά τη γνώμη μου, αν οι ανακαλύψεις του Κέπλερ και του Νεύτωνα από ορισμένα περιστατικά ήταν αδύνατο να γίνουν γνωστές χωρίς τη θυσία ενός, δέκα, εκατό κτλ, ανθρώπων που θα στέκονταν εμπόδιο σε αυτές τις ανακαλύψεις ή θα αντιδρούσαν στην εργασία των δύο σοφών, τότε ο Νεύτων θα είχε το δικαίωμα ή μάλλον το καθήκον να παραμερίσει αυτούς τους δέκα ή εκατό ανθρώπους για να κάνει γνωστές τις ανακαλύψεις του σε όλη την ανθρωπότητα»

(Εγκλημα και Τιμωρία, εκδ. ΓΚΟΒΟΣΤΗ, σελ 327).

πων και να αποδείξει πως ανήκει στους «εξαιρετικούς».

Οι δύο συγγραφείς φέρουν τους ήρωές τους αντιμέτωπους με το πρόβλημα του κακού και αναλύουν διεξοδικά το θέμα του ιδεοληπτικού φόβου, αναδεικνύοντας τον εντέλει σε πράξη υβριστική, καθώς οι άνθρωποι δεν έχουν το δικαίωμα να αφαιρούν τη ζωή

άλλων για τον οποιονδήποτε λόγο. Στην προσπάθειά τους να αποδώσουν δικαιοσύνη, οι δύο ήρωες οδηγούνται στην παράνοια και υπερβαίνουν τα ανθρώπινα όρια. Βέβαια, αξίζει να σημειωθεί ότι εντοπίζουμε ορισμένες διαφορές, μιας και ο Ρασκόλνικοφ εντέλει μετανοεί και ξεκινάει μία νέα ζωή μαζί με τη Σόνια (ηρωίδα του βι-

βλίου), ενώ η Φραγκογιαννού βρίσκει τραγικό τέλος και πνίγεται. Επιπλέον, τα θέματα της Φραγκογιαννού είναι απολύτως αθάνα, ενώ η ηλικιωμένη τοκογλύφος πράγματι εκμεταλλευόταν τους απλούς και φτωχούς ανθρώπους. Τέλος, η περίπτωση της Φραγκογιαννούς αποτελεί ένα παράδειγμα θεοδικίας, σε αντίθεση με την περίπτωση του Ρασκόλνικοφ, η οποία τείνει προς την αυτοδικία.

Συμπερασματικά, τα δύο αυτά σπουδαία έργα του Παπαδιαμάντη και του Ντοστογιέφσκι παρουσιάζουν δύο μορφές διαχρονικές και τραγικές, προβάλλοντας έτσι τη σύγκρουση του καλού και του κακού, η οποία ανέκαθεν διχαζε την ψυχή των ανθρώπων.

Φίλιππος Φούφας, Γ8

Παρίσι για να εγκατασταθεί σε ένα ορφανοτροφείο στην Ορλεάνη. Μετά από κάποιους μήνες, λαμβάνει ένα γράμμα από την αδελφή του πατέρα του, Μπιάτριξ, η οποία εργάζεται ως οικονόμος σε ένα πλούσιο σπίτι στο Σάλτσμπουργκ της Αυστρίας και τον καλεί να μείνει μόνιμα εκεί. Στο σπίτι, στην κορυφή του βουνού του Σάλτσμπουργκ, η θεία του λέει να χρησιμοποιεί τη γερμανική εκδοχή του ονόματός του, να μην αλληλογραφεί με τον φίλο του, να είναι πολύ ευγενικός με τον κύριο και άλλους σημαντικούς κανόνες. Ο Πιερό σύντομα ανακαλύπτει ότι ο κύριος είναι ο ίδιος ο Αδόλφος Χίτλερ, με τον οποίο αναπτύσσει στενό δεσμό και, όπως φαίνεται, σταδιακά αποκτά μία διαφορετική συνείδηση των πραγμάτων και αποδέχεται τις αλλαγές της νέας του ζωής. Το αγόρι μεγαλώνει σε έναν καινούργιο κόσμο ξεχνώντας την παλιά του ζωή. Το μυθιστόρημα αναφέρεται στην ψυχική αλλοτρίωση του αγοριού και στην επίδραση που είχε αυτή στους γύρω του. Πρόκειται για μία συναρπαστική ιστορία με δράση αλλά και ζωντανές περιγραφές χαρακτήρων που μαγνητίζει τον αναγνώστη και κρατάει αμείωτο το ενδιαφέρον του. Η ιστορική αναφορά στην εποχή του Β' Παγκοσμίου πολέμου την κάνει ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και διδακτική, ενώ τα ηθικά και ιστορικά συμπεράσματα παραμένουν επίκαιρα.

Άρπς Τσομώκος, γ8

ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ

Όφης και Κρίνο

➤ Το «Όφης και Κρίνο» αποτελεί το πρώτο βιβλίο του Νίκου Καζαντζάκη και εκδόθηκε το 1906 υπό το φιλολογικό ψευδώνυμο «Κάρμα Νιρβαμή». Την ίδια χρονιά ο σπουδαίος ποιητής Κωστής Παλαμάς έγραψε στο περιοδικό «Παναθήναια» για το βιβλίο: «*Αλλ' εν ταυτώ ελπίζω ότι ο όφης αυτός ο δολερός και το κρίνον αυτό (...) δεν είναι παρά αι πρώται εκδηλώσεις της ευαισθησίας νεαρού λογοτέχνου, όστις με τον καιρόν θα δημιουργήση έργα ωραία και υγιή, ομού συγκινούντα και ευεργετούντα, ανυψώνοντα και καθαρίζοντα την ψυχήν, ως είναι τα γεννήματα της άρτιας και ιδεώδους Τέχνης*». Πράγματι, όπως προέβλεψε με την οξυδέρκειά του ο Κωστής Παλαμάς, το ερωτικό αυτό βιβλίο αποτελεί τον προάγγελο της οικουμενικής λογοτεχνικής δημιουργίας του Νίκου Καζαντζάκη. Η πλοκή αφορά την ερωτική σχέση ενός νεαρού ζωγράφου, λάτρη του ωραίου και της ηδο-

νής, με μία νεαρή γυναίκα. Κατά τη διάρκεια του βιβλίου, το οποίο έχει ημερολογιακή μορφή, ο συγγραφέας εκφράζει τις υπαρξιακές του αγωνίες σχετικά με τον έρωτα, τη ζωή και τον θάνατο. Στο τέλος του βιβλίου, ο νεαρός ζωγράφος καλεί την αγαπημένη του στο σπίτι του, όπου περνούν μια ερωτική νύχτα σε ένα δωμάτιο γεμάτο κρίνα και ρόδα, και έπειτα πεθαίνουν από ασφυξία λόγω του αρώματος των λουλουδιών. Πηγή έμπνευσης του Καζαντζάκη για το βιβλίο αυτό υπήρξε η σχέση με μία Ιρλανδέζα, κόρη καθολικού πάστορα και δασκάλα αγγλικών, ονόματι Kathleen Forde.

Φίλιππος Φούφας, γ8

GASTON LEROUX

Το Φάντασμα της Όπερας

➤ Το Φάντασμα της Όπερας είναι ένα γαλλικό μυθιστόρημα του συγγραφέα Gaston Leroux, το οποίο αρχικά δημοσιεύθηκε το 1909 ως κομμάτι μιας σειράς στο περιοδικό Le Gaulois. Το μυθιστόρημα βασίστηκε σε πραγματικά ιστορικά

γεγονότα που συνέβησαν στην Όπερα του Παρισιού, κατά τη δεκαετία του 1800 και σε αστικούς θρύλους της περιοχής.

Η Όπερα του Παρισιού κλονίζεται από τον θυμό και τη θλίψη του φαντάσματος που παραμονεύει στις σκιές και στα υπόγεια. Κανείς δεν έχει δει τη μορφή του, αλλά μία νεαρή και ταλαντούχα τραγουδίστρια έχει ακούσει τη φωνή του. Με το μυστήριο φάντασμα ως μέντορα και δικό της άγγελο της μουσικής, η Κριστίν Ντααέ αναδεικνύεται σε διάσημη ντίβα. Όταν όμως εμφανίζεται ο υποκόμης Ραούλ Ντε Σανί, μαγεμένος από τη φωνή της Κριστίν, το Φάντασμα πλημμυρίζει από ζήλια και ζητά εκδίκηση. Η Κριστίν εξαφανίζεται το ίδιο βράδυ που δολοφονείται ο αδερφός του Ραούλ και ο νεαρός υποκόμης προσπαθεί να λύσει το μυστήριο και να ελευθερώσει την αιχμάλωτη Κριστίν. Η ένταση και η ανησυχία του για την τραγουδίστρια τον οδηγούν στον υπόγειο λαβύρινθο της Όπερας, από τον οποίο οι παρείσακτοι δε βγαίνουν ποτέ ζωντανοί...

Το έργο του Λερού και οι χαρακτήρες του από την εγνώστρια πριμα ντόνα, Καρλόττα, μέχρι τον μυστηριώδη Πέρση, παλιό γνώριμο του Έρικ, έχουν γίνει αθάνατοι μέσα από τις αμέτρητες ταινίες και θεατρικές παραστάσεις που έχουν γυριστεί.

Νεφέλη Αθανασίου, γ1

Καλό Καλοκαίρι!

ΑΓΑΠΙΔΕΣ
2020

ΜΕΝΟΥΜΕ ΑΣΦΑΛΕΙΣ

COVID19